Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 710
Marți 14 februarie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Pregătiri pentru campania agricolă de primăvară

Oamenii muncii de pe ogoarele patriei noastre se pregătesc să întîmpine alegerile de la 5 martie cu noi și însemnate realizări în muncă.

Scrisorile pe care le primim zilnic de la corespondenții și cititorii ziarului redau multiple aspecte din munca de pregătire a campaniei agricole ce se apropie. Unii dintre ei ne subliniază succesele dobîndite pînă acum în ce privește repararea utilajului, alții despre condiționarea semințelor, lucrările în răsadnițe etc.

Iată cîteva din multele știri sosite în ultimele zile.

Gata de lucru

In hala de montaj a S.M.T.-ului Cuza Vodă, raionul Călărași, e cald și liniște. Organizînd bine munca de reparație a tractoarelor și mașinilor agricole, desfășurînd larg întrecerea socialistă în cinstea alegerilor de la 5 martie, mecanizatorii din această stațiune au terminat cu 10 zile înainte de termen lucrările. Ei au reparat 89 de tractoare, 59 de semănători, 25 de sape rotative și alte numeroase mașini agricole. De menționat e faptul că de data aceasta muncitorii — între care s-au evidențiat în mod deosebit comuniștii Ivanciu Ion, Ciobanu Ion, Istrate Zaharia și alții — au pus un deosebit accent pe calitatea reparațiilor. După cum ne scrie tov. IOGA TOMA, mecanizatorii s-au preocupat să reducă mult și prețul de cost al lucrărilor. Recondiționînd un mare număr de piese de schimb, ei au economisit peste 240.000 lei.

Semințe de calitate

In ultimele săptămîni, la gospodăria colectivă „Drapelul Roșu" din comuna Valea lui Mihai, regiunea Crișana, după cum ne informează tov. BOBOC GHEORGHE, s-a muncit cu mult sîrg. Sub conducerea brigadierilor de cîmp, colectiviștii au condiționat 12.000 kg de mazăre, 4.500 kg ovăz, ca și alte cantități de semințe de furaje. Totodată ei au pregătit 10.000 kg de porumb pe care îl vor schimba la baza de recepție, cu porumb dublu hibrid generația I.

In sectorul legumicol

Anul acesta membrii gospodăriei colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, ne arată tov. FRÎNCU CTIN, au hotărît să mărească suprafața de grădină la 30 de ha. Brigadierii n-au uitat zicala: „Cine se scoală dimineața, departe ajunge". De aceea, ei au pregătit din timp semințele de legume necesare și au amenajat răsadnițe pe o suprafață de 600 m.p. In același timp, ei au transportat la grădină peste 370 tone de gunoi de grajd pe care îl vor incorpora în sol o dată cu pregătirea terenului pentru însămînțări.

★

Corespondenții ne scriu și despre alte acțiuni menite a contribui la obținerea unor recolte bogate anul acesta. Ing. ȘOROHAN MARIAN, de pildă, director al gospodăriei de stat Măgurele, regiunea Ploiești, ne-a scris despre stropirile de iarnă ce se execută în livada gospodăriei, iar ing. TIRU GHEORGHE din gospodăria de stat Ivănești, raionul Slobozia, despre grija ce se acordă aici îngrășării suplimentare a culturii de grîu cu ajutorul avioanelor.

I. GHEORGHIU

BULETINUL muncilor agricole

● Transportul îngrășămintelor naturale pe cîmp a fost intensificat în mare măsură în ultima săptămînă. Pînă acum s-au transportat 3.885.922 tone gunoi de grajd (adică 24 la sută din sarcina prevăzută pentru campania agricolă de primăvară) din care 329.705 tone în gospodăriile de stat și 1.197.098 tone în gospodăriile colective.

Cele mai bune rezultate în această acțiune au fost obținute pînă acum în regiunile Banat (45 la sută), Maramureș (41 la sută), Dobrogea (34 la sută), Suceava (33 la sută), Bacău (31 la sută).

Mult rămase în urmă în ce privește transportul îngrășămintelor sînt regiunile Iași și Ploiești (10 la sută), Crișana (16 la sută), Argeș (18 la sută), Oltenia (19 la sută) și București (20 la sută).

Timpul fiind suficient de favorabil, este necesar ca în gospodăriile de stat și colective din regiunile unde această lucrare este mult întîrziată, să fie luate măsuri pentru grăbirea transportului îngrășămintelor, pentru ca în primăvară mijloacele de transport necesare la multe alte lucrări să nu fie ocupate în acest scop.

● Stropirile de iarnă s-au efectuat pînă în prezent la 6.217.480 de pomi (19 la sută) din care în gospodăriile de stat 1.990.880 pomi, adică 36 la sută din sarcina anuală de stropiri pentru combaterea păduchelui de San José. Cele mai bune realizări au fost obținute în regiunile Dobrogea, Crișana, Banat și Bacău. Se impune ca și în regiunile Maramureș, Hunedoara și Cluj, — unde rămînerea în urmă nu se poate justifica numai pe seama condițiilor de climă mai puțin favorabile, aceste acțiuni, stropirile de iarnă la pomi, să fie mult grăbite.

● Condiționarea semințelor s-a făcut pînă acum în procent de 45 la sută, cu rezultate mai bune în regiunile Dobrogea, Galați, București și Banat (între 65-80 la sută). Este necesar însă ca îndeosebi în regiunile Bacău, Argeș, Crișana și Mureș-Autonomă Maghiară, organele agricole să ia măsuri pentru urgentarea acțiunii respective.

● Suprafața ocupată cu culturi de legume forțate a crescut în săptămîna ce a trecut cu 61.200 m.p. — din care 40.000 m.p. — numai în regiunea Crișana. Dat fiind că ne aflăm deja la mijlocul lunii februarie, trebuie ca ritmul însămînțărilor culturilor de legume forțate să fie mult grăbit în regiunile Suceava, Iași, Oltenia, Hunedoara, Maramureș și Cluj.

IN LABORATOR

La laboratorul regional pentru controlul semințelor și analiza solului, din orașul Craiova, ing. Marieta Pîrvulescu și Popescu Viorica, execută cu ajutorul fotometrului cu flacără, lucrarea de determinare a potasiului din sol
Foto: D. CONSTANTINESCU

Transportă îngrășăminte naturale în cîmp

Multe gospodării agricole colective și întovărășiri agricole din regiunea Crișana au transportat în cîmp în anul acesta peste 132.000 de tone de îngrășăminte naturale. In fruntea acestei acțiuni de fertilizare a solului se află colectiviștii și întovărășiții din cuprinsul raioanelor Beiuș, Salonta și Șimleu. Așa, de pildă, în raionul Beiuș au fost transportate la cîmp pînă la 10 februarie peste 27.500 de tone de gunoi de grajd pe o suprafață de 1.385 ha. De asemenea, în raionul Salonta a fost transportată cantitatea de 20.220 de tone, iar în raionul Șimleu 20.140 tone de gunoi de grajd.

10.000 de hectare cu legume în G. A. S.

Gospodăriile agricole de stat vor cultiva în acest an peste 10.000 de hectare cu legume, cu circa 700 de hectare mai mult decît în anul 1960. Din această suprafață 89 la sută se cultivă în sistem irigat.

Pentru a putea obține la ha cantități sporite de legume, unitățile producătoare au transportat pînă acum pe suprafețele amenajate peste 200.000 de tone de bălegar., ceea ce înseamnă 70 la sută din cantitatea prevăzută a se transporta. De asemenea, au fost procurate toate semințele necesare pentru producerea răsadurilor și au fost amenajate 100 de hectare răsadnițe.

În multe gospodării de stat se vor produce și însemnate cantități de legume timpurii. În acest scop, suprafața răsadnițelor pentru producerea de legume forțate a crescut de peste 4 ori față de 1960.

În majoritatea gospodăriilor agricole de stat cu caracter legumicol se va extinde în acest an mecanizarea, folosindu-se utilaje noi adaptate la specificul legumiculturii, importate din U.R.S.S. și R.D. Germană. Prin mecanizarea principalelor lucrări în legumicultură, acestea vor fi făcute la un nivel agrotehnic superior față de anii trecuți, ceea ce va contribui la ridicarea productivității muncii, la sporirea recoltei la hectar și la reducerea prețului de cost.

Tot în acest an, în peste 80 de gospodării agricole de stat se va introduce metoda de susținere a tomatelor pe spalier. Prin acest sistem de lucru se înlocuiesc aracii, realizîndu-se o economie de 5.000-7.000 de lei la fiecare hectar, în afară de materialul lemnos care capătă o altă utilizare.

Prin noile condiții create gospodăriile agricole de stat vor putea produce peste 150.000 de tone de legume pentru aprovizionarea orașelor noastre și o mare cantitate de legume pentru export.

NOI OGOARE UNITE

Vizitele au dat roade

Era pe la începutul lunii decembrie 1960. In satul Bățanii Mari, raionul Sf. Gheorghe, 300 de țărani întovărășiți, urmînd îndemnul partidului, făcuseră cereri de înscriere în gospodăria colectivă. Unii dintre aceștia, în frunte cu membri de partid, au propus ca, pînă la inaugurarea gospodăriei lor, să se organizeze vizite la gospodăriile colective din comunele vecine, vizite la care să ia parte cît mai mulți consăteni de-ai lor care nu depuseseră pînă atunci cereri de înscriere în gospodăria colectivă.

Propunerea a fost binevenită. După cîteva zile mulți întovărășiți, printre care s-au aflat Sandor Megheși, Ioan Kiș, Ioan Ola, Petru Secetă, Ioan Bogdan și Dionisie Iob, au pornit în vizită la gospodăria colectivă din Ghidfalău. Aici întovărășiții din Bățanii Mari au văzut fermele de animale ale gospodăriei, au aflat că an de an colectiviștii au obținut recolte mari la hectar, că traiul acestora este îmbelșugat.

Întorși acasă, întovărășiții din Bățanii Mari au avut ce să povestească consătenilor lor. Ion Ola, bunăoară, spunea:

— La colectiva din Ghidfalău, am văzut vaci frumoase și bine îngrijite; nu greșesc dacă spun că erau cam 150—160. Și am aflat că în anul 1960, ele au dat aproape 2.000 de litri lapte de fiecare. Mi-au plăcut mult și celelalte animale: 120 de porci, 500 de oi, apoi păsările, stupii... Erau mîndri colectiviștii că anul trecut sectorul zootehnic a adus gospodăriei un venit de aproape 500.000 de lei. Am fost și în case de colectiviști. L-am vizitat pe colectivistul Andraș Koncze și am aflat că în anul 1960, pentru cele 700 de zile-muncă lucrate împreună cu familia, el a primit peste 3.000 de kg de grîu, porumb, cartofi, legume, precum și vreo 4.000 de lei. Andraș ăsta, are o casă nouă, de toată frumusețea, făcută acum, de cînd îi colectivist. Case noi de cînd sînt colectiviști și-au făcut încă 40 de ghidfăleni. Mulți alții și-au cumpărat aparate de radio, și diferite alte lucruri necesare familiilor lor. Drept vă vorbesc, am văzut că gospodăria colectivă aduce belșug omului harnic.

— Faină-i și colectiva de la Valea Crișului, povestea la rîndu-i și Ion Kiș. Colectiviștii de aici au scos în 1960 cam 2.000 de kg de grîu la ha. Da'ce minunate-s și fermele gospodăriei: vreo 450—460 de bovine, vreo 900 oi. Cînd treceam prin sat am văzut multe case noi. Satul a devenit mai frumos de cînd cei din Valea Crișului muncesc în gospodăria colectivă.

Asemenea lui Ion Ola și Ion Kiș au vorbit și ceilalți la întoarcerea în Bățanii Mari. Vizitele au dat roade. Lingă cele 300 cereri s-au mai adăugat altele, așa încît aproape toate familiile din sat aveau de acum cereri pentru gospodăria colectivă.

11 ianuarie, 1961. În satul Bățanii Mari a avut loc inaugurarea gospodăriei colective, cu care ocazie noii colectiviști s-au angajat să muncească cît mai bine pentru a dezvolta averea obștească, pentru a obține recolte îmbelșugate și venituri mari, după pilda colectiviștilor la care fuseseră în vizită.

GH. BACIU

DRUMUL SPRE STELE A FOST DESCHIS

U.R.S.S. A LANSAT O RACHETA COSMICA ÎN DIRECȚIA PLANETEI VENUS

Așa după cum anunță Agenția T.A.S.S., în ziua de 12 februarie, 1961, în Uniunea Sovietică a fost plasat pe orbită, cu ajutorul unei rachete perfecționate cu mai multe trepte, un satelit artificial greu al Pămîntului.

În aceeași zi, de pe satelit s-a desprins o rachetă cosmică dirijată, care a plasat o stațiune interplanetară automată pe o traiectorie în direcția planetei Venus.

Comunicatul arată că stațiunea interplanetară automată va ajunge în regiunea planetei Venus în cea de a doua jumătate a lunii mai 1961. Se arată, de asemenea, că această lansare a avut ca principale obiective verificarea metodelor de plasare a unui obiectiv cosmic pe un traseu interplanetar, verificarea legăturii prin radio la distanțe excepțional de mari și a dirijării unei stațiuni cosmice, precizarea amploarei sistemului solar și efectuarea unor cercetări fizice în Cosmos.

Aparatajul instalat pe bordul stațiunii interplanetare funcționează normal. Stațiunea interplanetară automată cîntărește 643,5 kg.

Pe stațiunea interplanetară automată se află un fanion cu stema de stat a U.R.S.S.

Așa cum se anunța din Moscova, la 12 februarie 1961, la ora 12,00 ora Moscovei, stațiunea ajunsese la o

(Continuare în pag. a 4-a)

ȚARA se pregătește de ALEGERI

Intîlnire cu alegătorii

Tov. Petre Turcu, președintele sfatului popular al comunei Maglavit, regiunea Oltenia, candidat în circumscripția nr. 6 comunală, s-a întîlnit cu alegătorii.

Discuțiile purtate între candidat și alegători au fost axate pe realizările din țara noastră în anii regimului de democrație populară. Cu mîndrie au vorbit alegătorii, bunăoară, de noile fabrici și instalațiile petrolifere din regiunea Oltenia, dar și despre realizările din comuna lor, la care a contribuit cu munca sa și candidatul.

„Maglavitul de azi — a spus unul dintre alegători — nu mai e comuna de pe vremea burghezo-moșierimii cunoscută numai după numele lui Petrache Lupu. Azi, țăranii din Maglavit se mîndresc cu gospodăria lor colectivă, cu construcțiile de folos obștesc: școală, cămin cultural, cinematograf, dispensar.

Alegătorii, împreună cu candidatul lor, au discutat apoi și despre ceea ce mai este de făcut în Maglavit. Așa, bunăoară, ei au discutat și hotărît ca în cinstea alegerilor de la 5 martie să termine noua construcție pentru școala satului, căci cea veche a devenit neîncăpătoare. Totodată, ei au mai hotărît ca în acest an să ridice o mare și frumoasă clădire pentru căminul cultural, obligîndu-se să sprijine la timp, prin munca patriotică executarea lucrărilor.

— Eu, tovarăși, a spus candidatul, mă angajez în fața dvs., că nu voi precupeți nici un efort astfel încît comuna noastră să devină tot mai frumoasă, mai bine gospodărită. Mă bazez pe sprijinul tuturor cetățenilor și sînt sigur că munca noastră va da roade bogate. Așa după cum ne învață partidul, să luptăm ca viața noastră să devină tot mai îmbelșugată, într-o comună bine gospodărită.

Cei prezenți au asigurat pe candidat de tot sprijinul lor, împărtășind bucuria de a da votul lor candidaților F.D.P. — candidații poporului muncitor.

Casă a alegătorului în G.A.C. din Beiuș

La sediul gospodăriei colective „1 Mai" din Beiuș, regiunea Crișana, s-a deschis și funcționează o Casă a alegătorului unde vin în fiecare zi numeroși cetățeni. Aici ei găsesc diferite broșuri, cărți, ziare, reviste pe care le citesc cu viu interes. Programul Casei alegătorului cuprinde conferințe în legătură cu profundul caracter democrat al alegerilor din țara noastră, grija partidului față de educarea tineretului, realizările regimului de democrație populară, munca și viața în gospodăriile colective. Activitatea Casei alegătorului este îmbogățită și de frumoasele programe artistice pe care le prezintă alegătorilor Casa pionierilor din localitate.

Candidați F.D.P. din regiunea Oltenia

MARIN COLIȚOIU

președintele gospodăriei colective din comuna Braniște, raionul Calafat, candidat în circumscripția electorală nr. 11, pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

GHEORGHE RISTEA

tractorist la S.M.T. Caracal, candidat în circumscripția electorală nr. 13 Fărcașele, pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

MARIN PREDOI

președintele gospodăriei colective din comuna Ștefan cel Mare, candidat în circumscripția electorală nr. 16 Ștefan cel Mare, pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

De la plugul de lemn la sute de mii de cai putere

D. TOMESCU
candidat în științe tehnice,
director științific al I.C.M.A.

În anii regimului burghezo-moșieresc, Romînia era penultima țară din Europa în ceea ce privește înzestrarea tehnică a agriculturii. Potrivit datelor din 1939, valoarea inventarului tehnic agricol pe un hectar de teren arabil era în Romînia burghezo-moșierească de două ori mai mică decît în Bulgaria, de trei ori mai mică decît în Polonia, de 15 ori mai redusă decît în Germania. Nici vorbă nu putea fi ca țăranii săraci și mijlocași striviți sub povara dijmelor, impozitelor și dobînzilor cămătărești, să cumpere mașini agricole moderne. Iată de ce, chiar în 1945 mai existau în țară încă vreo 25.000 de pluguri de lemn care zgîriau pămîntul la fel ca pe vremea dacilor, iar mașinile agricole simple erau necunoscute în regiuni întinse ale țării. În fostul județ Tulcea, de pildă, erau în total numai 5 batoze, imensa majoritate a gospodăriilor țărănești de aici treierînd spicele cu vitele sau îmblăciul.

Nu-i de mirare că pămîntul de-abia zgîriat de plug și semănat cu mîna, dădea an de an recolte tot mai mici.

Un tablou cu totul deosebit ne prezintă astăzi mecanizarea lucrărilor agricole. În anii regimului democrat popular, politica de industrializare socialistă a țării, colaborarea cu țările socialiste și sprijinul frățesc și multilateral acordat de Uniunea Sovietică au făcut posibilă înzestrarea agriculturii cu o tehnică nouă. Dacă în 1938 nu aveam nici-o fabrică specializată în producția de utilaj agricol, iar mașinile agricole se importau în proporție de peste 90 la sută, astăzi există aproape 20 de uzini specializate în producția de tractoare și mașini agricole. Anul acesta se împlinesc 10 ani de cînd, din inițiativa partidului și guvernului, a luat ființă Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii care a adus o contribuție de seamă la introducerea tehnicii noi în agricultură.

La sfîrșitul acestui an agricultura țării noastre, va dispune de 52.000 de tractoare fizice, un tractor revenind în medie pe țară la 190 de hectare de teren arabil față de 2600 de ha. cîte reveneau în 1938 pe un tractor. Potrivit comunicatului Direcției centrale de statistică dat publicității zilele trecute, agricultura a primit anul trecut 11.500 de tractoare, 13.000 de pluguri pentru tractor, 5480 de combine etc. Anul acesta, se vor mai livra agriculturii mii de tractoare și mașini, care vor ridica considerabil nivelul de mecanizare a principalelor lucrări.

Ca rezultat al dotării cu această puternică bază tehnică materială, se schimbă din temelii condițiile de muncă ale oamenilor de pe ogoare. Dacă în gospodăria țărănească trebuiau cheltuite 165 de ore de muncă spre a obține o tonă de grîu, în gospodăria colectivă unde lucrările grele sînt făcute cu ajutorul tractoarelor, sînt necesare numai 15 ore de muncă spre a se obține o tonă de grîu. Mecanizarea a constituit o bază materială solidă a transformării socialiste a agriculturii, asigurînd țăranilor colectiviști și întovărășiți mijloacele tehnice moderne necesare spre a smulge pămîntului roade cît mai bogate. **În gospodăriile agricole de stat, ca urmare a mecanizării complexe, necesarul de zile-om la hectarul de grîu s-a redus de la 14 zile în 1954, la cca. 4 zile în anul trecut, iar prețul de cost al tonei de grîu a fost redus în mod corespunzător.**

Ca rezultat al colaborării rodnice între constructorii de mașini și cercetătorii din domeniul mecanizării

(Continuare în pag. a 4-a)

Demonstrații practice în sprijinul cursanților

La gospodăria agricolă de stat Apoldul de Sus, regiunea Hunedoara, învățămîntul profesional de masă își desfășoară activitatea în patru cercuri : unul cu mecanizatorii, două cu muncitorii din sectorul zootehnic și altul cu muncitorii care lucrează la cultura mare și viticultură. Pînă zilele acestea la cercurile respective lectorii Pavel Cîtă, Boris Țugui, Ioan Cristian, Ioan Radu și Vasile Cionca au predat lecții interesante, legate de activitatea gospodăriei care în același timp au stîrnit mult interes în rîndurile cursanților prezenți în număr mare la cursuri. Aceștia, după predarea fiecărei lecții, pun întrebări și fac discuții pe marginea lecției predate. Totodată, cu prilejul demonstrațiilor practice, care se fac cu regularitate, aceștia împărtășesc din experiența lor și rezultatele cursanții. Cu ocazia predării lecției : „Creșterea și îngrijirea vacilor în vederea obținerii unor producții mari de lapte", mulgătorul fruntaș Nicolae Coman, de pildă, a arătat cursanților cum a îngrijit, hrănit și muls el cele 12 vaci pe care le are în primire reușind ca în anul trecut să obțină 4.080 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Printre altele, mulgătorul Coman a spus :

— Lucrez ca îngrijitor și mulgător de vaci la această gospodărie de mai mulți ani. Și în toți acești ani mi-am dat seama că o vacă dă lapte numai atunci cînd cel care o are în primire o îngrijește și o hrănește așa după cum ne arată regulile zootehnice. Eu respect cu toată strictețea aceste învățăminte și după cum vedeți nici rezultatele nu întîrzie să se arate. Astfel, mă îngrijesc ca vacile din grupa mea să fie zilnic bine hrănite și adăpate. Apoi mulsul îl fac cu grijă în așa fel ca fiecare vacă să dobîndească tot laptele pe care îl are în uger. Mai înainte însă de muls spăl ugerul vacii cu apă călduță, îl șterg cu un prosop curat, fac masajul, mă spăl și eu pe mîini cu săpun și apoi încep să mulg.

Dar nu numai muncitorii din sectorul zootehnic împărtășesc și altora din experiența lor practică ce fac demonstrații practice după predarea lecțiilor la învățămîntul profesional ci și cei din sectorul mecanic, cultura mare, viticultură etc. Astfel, la o demonstrație practică ținută după predarea lecției în care s-a vorbit despre îngrijirea și folosirea tractoarelor în cîmp, tractoristul Gheorghe Zidu a spus că dacă el a reușit ca în anul trecut să depășească planul de funcționare a tractorului, aceasta s-a datorat, în primul rînd, aplicării cu regularitate a tuturor normelor de îngrijiri tehnice.

— Eu, a spus Zidu, am grijă de mașina cu care lucrez că doară ea este aceea cu care reușim să obținem indici superiori de folosire. De pildă, atunci cînd sînt în cîmp la arat, semănat, ori recoltat, seara, după lăsarea lucrului prima mea grijă este să mă ocup de tractor, să-l curăț de praf și noroi, să-l ung, să-i string șuruburile și piulițele slăbite și apoi să-l alimentez.

La multele demonstrații practice făcute la locul de muncă al cursanților, au mai împărtășit din experiența lor și muncitorii Nicolae Prodan, Dumitru Bogdan, Ștefan Tiz și încă alții. Ceea ce este însă de reținut la cercurile învățămîntului profesional care se desfășoară la gospodăria de stat Apoldul de Sus, este faptul că fiecare lecție este însoțită de demonstrație practică, care vine mult în sprijinul cursanților ajutîndu-i pe aceștia : tractoriști, mulgători, ciobani, viticultori etc., să-și însușească mai bine lecțiile predate. Și fără îndoială că aceasta îi va ajuta în munca de zi cu zi atît la creșterea animalelor, cît și la muncile din cîmp.

B. GHEORGHE

După lecție se poartă vii discuții. Iată-i pe cîțiva cursanți de la cercul agrotehnic al gospodăriei colective din Comloșul Mare, regiunea Banat, asistînd cu interes la explicațiile pe care le dă inginerul Corciu Ioan în casa laborator.

Foto : TAKACS LADISLAU

Prima etapă a „Festivalului filmului pentru sate"

In prezent, pe întreg cuprinsul țării se desfășoară „Festivalul filmului pentru sate", organizat de Ministerul Invățămîntului și Culturii și Ministerul Agriculturii. Desfășurarea festivalului se face pe patru etape. Prima etapă s-a desfășurat între 4 decembrie 1960—2 ianuarie 1961.

Zilele trecute, la Ministerul Invățămîntului și Culturii s-a analizat desfășurarea festivalului în prima etapă. Cu acest prilej s-a reieșit că în prima etapă festivalul s-a desfășurat în 143 cinematografe sătești pe bandă normală, la 920 de cinematografe pe bandă îngustă, iar 104 caravane cinematografice ale rețelei de stat și 9 caravane ale Direcțiilor silvice și cooperației, de asemenea, au prezentat filme în cadrul festivalului. Prin cele 920 de cinematografe pe bandă îngustă au fost deservite peste 1.200 de localități sătești, ceea ce înseamnă că unele dintre aceste unități s-au deplasat cu aparatele proprii să proiecteze filme și în satele învecinate. In peste 2.400 de localități au fost prezentate filme și de caravanele cinematografice. In total în etapa I-a a festivalului au fost cuprinse 3.997 de localități, prezentîndu-se peste 3.400 de spectacole cu filme artistice și 2.043 de spectacole cu filme documentare. Numărul spectatorilor care au vizionat filmele prezentate trece de 2.274.000.

In această perioadă, în cadrul festivalului au fost prezentate filme artistice, jurnale de actualități, documentare agricole, zootehnice etc. De un deosebit succes s-au bucurat filmele artistice „Balada soldatului", „Serioja", „In zilele lui Octombrie", „Valurile Dunării", „Furtuna" și altele, precum și filmele documentare „Mai mult porumb însilozat pentru hrana animalelor", „Cultura grîului la G.A.S. Partizanul", „Febra aftoasă", „Mai mult zahăr", „Creșterea păsărilor" etc.

Tot în această perioadă, cu ocazia festivalului au fost organizate expoziții agrotehnice, standuri de cărți cu vînzare, șezători, concursuri, s-au ținut conferințe și s-au prezentat programe ale brigăzilor artistice de amatori.

Rezultate mai bune în desfășurarea „Festivalului filmului pentru sate", au fost obținute de regiunile Dobrogea, București, Oltenia, Crișana și altele, care, au prezentat un număr mare atît de filme artistice cît și de filme documentare cu caracter agricol și zootehnic. In comuna Tinca, din regiunea Crișana de pildă, filmul documentar „Floarea-soarelui" a fost vizionat de peste 300 de spectatori, iar documentarul „Creșterea animalelor de rasă" prezentat în comuna Topraisar, regiunea Dobrogea, a fost vizionat de 419 colectiviști.

Fă-mi și mie o fișă LA BIBLIOTECĂ

CARNET DE REPORTER

In vara anului trecut, un bărbat de vreo 50 de ani intră în localul bibliotecii comunale din Bolintin Vale, raionul Titu.

— Am văzut o carte-n geam ! se adresă el sfios bibliotecarei Arsene Nadejda.

— Ce carte ?

— Ii zice... omul făcu un pas înapoi și se mai uită odată în vitrină... îi zice Despot Vodă.

— Și vrei s-o citești ?

— Păi aș vrea...

— Completează o fișă...!

Bucuros, omul completă fișa respectivă și bibliotecara îi dădu cartea.

— Și cînd o aduc înapoi, întrebă el la plecare, mai îmi dați și alta ?

— Bine-nțeles !

Omul aduse cartea înapoi mai repede decît s-ar fi așteptat bibliotecara. Iși alese „Insemnările unui partizan", apoi „Frații Jderi" și altele, iar de atunci țăranul muncitor Ion Dumitru a rămas „abonatul" bibliotecii — numai în anul 1960 citind 17 volume...

Cînd a luat ființă, în anul 1956, biblioteca comunală din Bolintin Vale avea numai 270 de volume și cîteva zeci de cititori. Dar responsabila Arsene Nadejda nu s-a descurajat. Vizitîndu-i pe țărani acasă și îndemnîndu-i să citească, iar pe de altă parte solicitînd concursul instituțiilor pentru procurarea de volume — ea a reușit ca astăzi să aibă 6.000 de volume și peste 800 de cititori.

Dar și sătenii o iubesc.

— Unde plecași, țață Rico ? o-ntreabă vecina sa pe Rica Oprița, femeie în vîrstă de 61 de ani. Te pomenești că iar la bibliotecă !

— Păi !...

Comunistul Florea Stoicescu și soția sa, numai anul trecut au citit 22 de volume, printre care „Crimă și pedeapsă", „Steaua Nordului", „Drum deschis" și altele. Dar Dinu Niculina ? La început, ea lua de la bibliotecă cărți pentru nepoții ei. Azi o carte, mîine alta — într-o zi i-a spus bibliotecarei :

— Știi ce, tovarășă Nadejda ? Adică numai nepoții să citească ? Slavă domnului, de citit știu și eu să citesc. Ia fă-mi te rog și mie fișă de bibliotecă.

A început Dinu Niculina cu cărți de povești, pe urmă a citit cîteva romane, iar într-o zi s-a pomenit bibliotecara că cititoarea îi cerea „10 zile care au zguduit lumea".

— Să vezi că tocmai p-asta n-o am ! i-a spus tovarășa Nadejda.

— Nu se poate ! a sărit Niculina. Să știi că... mă supăr dacă nu mi-o găsești !

Ca să nu-și „supere" cititoarea, bibliotecara i-a adus Niculinei cartea solicitată, din biblioteca sa personală.

— Acum te mai superi ? a întrebat-o ea.

— Ei, și dumneata de colo ! a rîs Dinu Niculina. Da' cine-ar putea să se supere pe dumneata ?

VALERIU FILIMON

CĂRȚI NOI

Au sosit noi cărți la biblioteca căminului cultural din comuna Curlea, regiunea Banat.

IN DIMINEAȚA ZILEI DE 15 FEBRUARIE

Eclipsă totală de soare

Faptul că în dimineața zilei de 15 februarie se va produce o eclipsă totală de soare este acum îndeajuns de cunoscut. Despre acest fenomen ceresc, care se petrece foarte rar, oamenii de știință au vorbit pe larg, explicîndu-l cu claritate.

Despre ce este vorba: De la ora 8 și 43,2 minute, Luna va începe să se interpună între Pămînt și Soare pînă cînd din discul solar va rămîne doar o seceră subțire, care și ea va dispare în scurt timp.

La ora 9 și 53,7 minute va începe eclipsa totală de soare. Astfel în plină dimineață se va face întuneric așa cum este de obicei seara, la o jumătate de oră după apusul Soarelui.

Acest întuneric neobișnuit pentru noi va dura doar două minute și zece secunde, adică atîta timp cît va dura eclipsa totală de soare. In acest scurt interval se va simți, probabil, o adiere ușoară de vînt, iar temperatura va scădea. Trebuie să știm, de asemenea, că animalele vor fi neliniștite de această scurtă și neobișnuită noapte.

Eclipsa totală de soare este unul din cele mai impresionante fenomene ale naturii. In locul discului strălucitor al soarelui, vom vedea un disc negru care se va contura distinct pe cenușiul întunecat al bolții cerești. Acesta nu este altceva decît fața neluminată a Lunei, care a acoperit complet soarele.

Bineînțeles că cei ce vor privi de pe pămînt acest impresionant fenomen ceresc, vor avea prilejul să înregistreze și alte amănunte, iar specialiștii din țara noastră și de peste hotare, care s-au pregătit cu toată atenția pentru acest excepțional fenomen au un minunat prilej pentru cercetări științifice.

Un lucru care, de asemenea, trebuie cunoscut : eclipsa va fi totală în întreaga regiune sudică a țării noastre, sub o linie trecînd prin Turnu Severin, Pitești, Ploiești, Brăila. In restul țării eclipsa va fi vizibilă parțial. Bucureștiul va fi cel mai mare oraș aflat în zona de totalitate a eclipsei. Ar trebui știut că această zonă va începe în largul Oceanului Atlantic, va traversa sudul Franței, Italia, Iugoslavia, sudul țării noastre, nordul Bulgariei, Marea Neagră, Crimeea, sud-estul Uniunii Sovietice și se va termina în nord-vestul Siberiei.

In București, scurta și curioasa noapte se va încheia la ora 9 și 55,8 minute. Eclipsa generală, în timpul căreia Soarele va reapărea treptat se va termina la orele 11 și 12 minute.

Eclipsa totală de soare este un fenomen ceresc care se petrece foarte rar. Ultima eclipsă totală de soare la noi s-a produs acum 144 de ani, la 20 octombrie 1816. După calculele oamenilor de știință viitoarele eclipse totale de soare vor avea loc la 11 august 1999 și 7 octombrie 2135.

Desigur, multe secole de-a rîndul oamenii simpli, ținuți într-o cruntă înapoiere, nu au putut să explice o seamă de fenomene ale naturii. Trăsnetul, fulgerul, cometele, cutremurele etc., îi înspăimîntau prin originea lor inexplicabilă. Astăzi însă în țara noastră, oamenii muncii călăuziți și însuflețiți de partid supun cu bărbăție forțele naturii în folosul lor, pătrund tot mai adînc în cunoașterea cauzelor care le dau naștere.

Uriașa muncă de popularizare a științei, tehnicii, și culturii în rîndul maselor a făcut să dispară negura superstițiilor și obscurantismului, tristă moștenire a trecutului. Eclipsele sînt astăzi fenomene calculate cu precizie matematică de către oamenii de știință. Apariția lor constituie un prilej deosebit pentru efectuarea de noi studii de specialitate, pentru îmbogățirea tezaurului științei cu observații și date prețioase.

Pentru fondul central al statului

Predau animalele contractate

De curînd, țăranii muncitori din satul Bocșa, regiunea Cluj, care au încheiat contracte cu statul pentru animale îngrășate, au predat 28 porci în greutate de 120—140 kg fiecare și 14 bovine în greutate de cîte 450—500 kg.

Producătorii care au predat animalele contractate au încasat sume frumoase. Astfel, Cighi Ioan a primit suma de 2.930 lei pentru o vacă, Vancea Ion 3.286 lei pentru 2 porci etc.

De curînd, țăranii muncitori din Bocșa au contractat cu statul și însemnate cantități de lînă pentru anul 1961.

V. MARIN
corespondent

Cunoscînd foloasele contractărilor

Datorită muncii rodnice desfășurată de către comitetele executive ale sfaturilor populare din comunele Boghești, Mănăsoaia și Podul Turcului din raionul Adjud, regiunea Bacău — și a achizitorilor raionali și comunali de la I.R.I.C., în munca de contractări și achiziții de animale au fost obținute importante succese.

In comuna Boghești, în anul 1960 au fost predați 40 boi, 180 mînzați, 320 viței, 630 porci. In luna ianuarie 1961 s-au predat 40 boi, 25 mînzați, 160 viței, 453 porci.

De asemenea, în comuna Mănăsoaia, în luna ianuarie a acestui an s-au predat 60 boi, 25 mînzați, 50 viței și 200 porci.

NICOLAE HORINCEANU
corespondent

Prevederi mobilizatoare ale noului contract colectiv

Sala clubului de la S.M.T. Budești, regiunea București, devenise neîncăpătoare. Discuțiile aprinse ale mecanizatorilor, înainte chiar ca tov. Marcu Gheorghe, președintele comitetului sindicatului să prezinte darea de seamă asupra îndeplinirii prevederilor contractului colectiv pe 1960, dovedeau că ei s-au obișnuit de-acum să acorde o atenție deosebită acestei importante probleme.

Cînd tov. Marcu Gheorghe a arătat la capitolul privitor la îndeplinirea angajamentelor sarcinilor de producție, că anul trecut planul anual a fost realizat în procent de 111 la sută, că s-au făcut economii în valoare de 300.632 lei, iar prețul de cost al hantrului a fost redus cu 4,10 lei, — au izbucnit aplauze puternice.

Tractoriștii, mecanicii, pontatorii alimentatorii se simțeau mîndri că munca lor a ajutat celor 29 de gospodării colective deservite să obțină producții bogate, care au demonstrat întregii țărănimi muncitoare din raionul Oltenița, superioritatea muncii în comun, cu mijloace mecanizate.

O serie de alte cifre cuprinse în darea de seamă, ca exemplu creșterea cîștigului bănesc mediu pe cap de muncitor cu 27 la sută față de anul precedent, au subliniat și continua îmbunătățire a nivelului de trai al mecanizatorilor stațiunii, care au realizat în medie lunar 1.190 lei (mulți cîștigînd în vîrfuri de campanie și 1.800—2.500 lei).

Numeroase prevederi ale contractului colectiv cu privire la condițiile de muncă și de trai au fost realizate la termen, în 1960.

Darea de seamă a scos însă în evidență în vădit spirit autocritic și faptul că unele prevederi ale vechiului contract colectiv nu au fost realizate. Astfel, faptul că sistemul de ventilație de la baia de degresat și de la fierărie n-a fost revizuit, că nu s-a introdus încălzirea centrală la strungărie și la fierărie, că nu s-au făcut cele 4 dulapuri de haine prevăzute la atelierul mecanic, că nu toate tractoarele rutiere au fost prevăzute cu lăzi ermetice pentru transportul alimentelor etc., — a dat prilej mecanizatorilor să critice atît conducerea stațiunii, cît și comitetul sindicatului, pentru neîndeplinirea angajamentelor respective.

Prevederile noului contract colectiv constituie o dovadă certă că, în acest an asemenea angajamente vor fi realizate.

In ce privește planul de producție mecanizatorii s-au angajat să-l depășească cu 3.500 de hantri și să reducă prețul de cost al hantrului de la 59 lei la 46 lei, realizînd economii de 412.000 lei. Ei și-au propus să lupte pentru creșterea producției de grîu în gospodăriile colective deservite cu 200 kg. la ha., iar la porumb cu cel puțin 350 kg., mecanizînd semănatul acestor culturi în procent de 95 la sută, iar prășitul culturilor tehnice în procent de 80 la sută.

Importante prevederi sînt incluse în noul contract colectiv și în ce privește continua îmbunătățire a condițiilor de muncă și de trai.

Numeroși mecanizatori au făcut în cadrul adunării generale propuneri prețioase pentru îmbunătățirea noului contract colectiv. Astfel, șoferul Tîrpan Stelian a propus să se amenajeze neapărat o rampă pentru încărcarea și descărcarea mașinilor agricole transportate în teren ; mecanicul de atelier Văleanu Constantin a cerut ca bancul de rodaj să fie mutat în altă încăpere decît cea în care se găsește acum, pentru a se evita pe viitor zgomotul prea puternic în care lucrează alături, la reparații, mecanizatorii; tov. Moise Marin a subliniat necesitatea amenajării unei cisterne (din cele vechi) pentru a se interveni în caz de incendiu, atît în comună cît și la S.M.T.

Din propunerile făcute, 14 au fost aprobate de adunarea generală și incluse în noul contract colectiv aprobat.

Bine ar fi fost dacă la capitolul respectiv, comitetul sindicatului ar fi acordat mai multă atenție activității menite să ducă la ridicarea nivelului cultural, politic și profesional al mecanizatorilor.

După părerea noastră comitetul sindicatului are datoria să desfășoare o mai susținută muncă culturală de masă, chiar dacă unele prevederi strict necesare bunei desfășurări a acestei activități au fost omise din noul contract colectiv.

I. ALEXANDRU

E ora mesei de prînz. La căminul de zi copiii muncitorilor de la gospodăria de stat din Căzănești, regiunea București, primesc un meniu bogat și bine pregătit. Apoi se vor odihni și desigur că după orele de somn joaca va fi și mai plăcută.

Foto: I. TEODOR

Mai multă atenție întocmirii carnetelor de muncă

Potrivit hotărîrii Ministerului Agriculturii, lucrările pentru întocmirea carnetelor de muncă în toate unitățile pendinte, urmează să fie terminate pînă la 1 martie a.c., de respectarea termenului de mai sus răspunzînd directorul și comisia alcătuită în acest scop.

Consiliul de conducere al gospodăriei de stat Carei, regiunea Maramureș, și comitetul sindicatului au luat unele măsuri în vederea îndeplinirii acestei importante sarcini încă din luna mai 1960. In acest scop atunci a și fost organizată o comisie formată din 5 tovarăși în frunte cu președintele comitetului sindicatului, Eugen Erdelyi.

Comisia și-a început activitatea prelucrînd pe secții, cu salariații gospodăriei, decretele privitoare la întocmirea carnetelor de muncă. Muncitorilor li s-a explicat în mod deosebit care sînt actele oficiale pe care trebuie să le prezinte în vederea întocmirii carnetelor de muncă. Totodată, au fost date îndrumări asupra modului cum trebuie să se procedeze în vederea procurării acestor acte.

Pentru a veni în sprijinul salariaților în ce privește procurarea actelor necesare stabilirii vechimii în cîmpul muncii, comisia a trimis peste 1.500 de adrese diferitelor instituții și întreprinderi în care au muncit actualii salariați ai gospodăriei.

Privind cu simț de răspundere problema întocmirii carnetelor de muncă, unitățile respective au răspuns la rîndul lor cu promptitudine, trimițînd la G.A.S. Carei adeverințele de vechime solicitate, fapt ce a ușurat mult activitatea comisiei, scutindu-i, de asemenea, pe salariații gospodăriei de o serie de deplasări care ar fi costat bani și timp.

Pe măsura primirii actelor, secretarul comisiei, tov. Aurel Matei, a completat operativ declarațiile tip. Astfel, pînă la începutul acestei luni, au fost completate asemenea declarații pentru 325 de salariați, din cei 479 existenți în gospodărie.

Carnetele de muncă, au fost completate pentru 107 salariați. De pe acum, alte 218 dosare sînt complete, avînd toate actele necesare întocmirii carnetelor de muncă.

In gospodăria de stat Carei mai sînt însă și 154 de salariați care n-au prezentat încă actele necesare completării carnetelor de muncă. O bună parte din aceștia nu-și pot procura ușor adeverințele de vechime în muncă, deoarece unitățile unde au lucrat s-au desființat. Unii au muncit pe fostele moșii ale grofilor din aceste locuri. Stabilirea vechimii în cîmpul muncii în aceste cazuri urmează a se face prin dovedirea ei cu martori în fața comitetului sindicatului (martorii trebuind să posede acte care să dovedească că au muncit în unitatea respectivă). Ori, aceasta este o treabă care cere în primul rînd timp.

Mai sînt însă o serie de salariați care pur și simplu nu s-au interesat, deși li s-a atras în repetate rînduri atenția asupra necesității procurării actelor pentru dovedirea vechimii în cîmpul muncii. Așa sînt de pildă, tov. Tiberiu Voicu, jurisconsult, el însuși membru în comisia de întocmirea carnetelor de muncă, Aurel Sabău, magaziner, Iosif Miclușița, contabil, Ion Nemeș, șofer și alții.

Se pune întrebarea : Se putea face mai mult în privința întocmirii carnetelor de muncă ? Fără îndoială că da. Pentru aceasta însă conducerea gospodăriei și comitetul sindicatului trebuiau să urmărească și să analizeze periodic activitatea comisiei. De altfel, din cei cinci membri ai comisiei a muncit doar unul, Aurel Matei, secretarul comisiei.

Pînă la expirarea termenului stabilit pentru încheierea acțiunii de întocmire a carnetelor de muncă au rămas puține zile. De aceea conducerea gospodăriei (director ing. Adrian Rogojan) și comitetul sindicatului, (președinte Eugen Erdelyi) trebuie să ia măsuri urgente pentru sprijinirea acestei importante acțiuni. In afară de activizarea membrilor comisiei, este necesar să fie repartizați la această importantă muncă și alți salariați corespunzători pentru a ajuta la întocmirea carnetelor de muncă.

De asemenea, pentru clarificarea situațiilor mai grele trebuie să se ceară și sprijinul organelor de stat locale raionale și regionale, precum și al Direcției Generale a Recrutării Forțelor de Muncă, iar în cazul cînd acestea nu vor putea soluționa situațiile prezentate să se ceară și ajutorul comisiei din Ministerul Agriculturii.

V. CAZACU

Vom spori producţia de peşte în apele din interior

In 1954 Gostatul a primit sarcina de a înfiinţa o nouă ramură de producţie: piscicultura. Începuturile au fost modeste. Patrimoniul piscicol — redus ca suprafaţă — avea un potenţial de producţie scăzut.

Treptat, treptat, producţia piscicolă a fost dezvoltată. A crescut suprafaţa bunurilor piscicole şi dotarea cu unelte, s-au îmbunătăţit metodele de creştere şi hrănire a peştelui. Toate acestea au dus la creşterea producţiei de peşte la ha. Între unităţile fruntaşe în piscicultură se numără G.A.S. Mocrea-Crişana, Banloc-Banat şi Crevedia din regiunea Bucureşti, care au obţinut în 1960 din unele iazuri şi eleştele peste 1.500 de kg. de crap la ha. O realizare care poate fi apreciată, fără exagerare, drept excepţională, ne-o oferă G.A.S. Prejmer din regiunea Braşov. Această gospodărie a livrat la ha pentru consum cîte 20.000 kg de păstrăvi.

Creşterea producţiilor medii obţinute cu cheltuieli reduse s-a soldat cu o substanţială scădere a preţului de cost.

Realizările sînt meritorii. Ele arată totodată că există baza obţinerii unor producţii de peşte şi mai mari. Rezultatele bune nu trebuie însă să ne ducă la concluzia că s-a făcut totul. În comunicatul dat recent publicităţii, Direcţia Centrală de Statistică atrage atenţia că producţia de peşte e în scădere faţă de anii precedenţi, datorită lipsei unor măsuri bazate pe o analiză temeinică a problemelor tehnice şi organizatorice ale pisciculturii etc. Aceasta în timp ce celelalte ramuri ale economiei naţionale sînt în plină dezvoltare, în plin avînt. Dacă toate gospodăriile de stat ar fi obţinut realizări la nivelul unităţilor fruntaşe, populaţia şi industria de conserve ar fi primit mai mult peşte. Ori, pe lîngă unităţi fruntaşe, există altele care obţin producţii mai mici. Unele gospodării ca Arnaut din Oltenia, Cermei din Crişana şi Broşteni din regiunea Iaşi au condiţii foarte favorabile dezvoltării pisciculturii, dar pe care nu le folosesc.

Anul 1961 va marca începutul unor acţiuni de dezvoltare intensă a sectorului piscicol în Gostat. Trecînd la dezvoltarea intensă a pisciculturii, gospodăriile pornesc de la faptul că în 1965 va trebui să se producă, potrivit prevederilor planului şesenal 25.000 de tone de peşte în apele din interiorul ţării. O bună parte din această cantitate va fi produsă în Gostat.

Intrucît baza producţiei piscicole în gospodăriile de stat o constituie creşterea intensivă a crapului de cultură în eleştele şi iazuri, Gostatul a înfiinţat în cîteva din unităţile sale centre pentru producerea puietului de crap. În plus, în 1961 se vor construi pepiniere piscicole sistematice care vor produce puiet de crap bine dezvoltat, uniform ca mărime, indemn de boli. Asemenea pepiniere se construiesc la Zăui de Cîmpie, Periş, Banloc, Soldăneşti etc. Pepiniera construită la G.A.S. Soldăneşti, regiunea Suceava, se va întinde pe circa 100 de hectare.

În 1961 şi în anii următori suprafaţa eleştelelor şi a iazurilor se va extinde cu cel puţin 5.000 de ha. pe seama terenurilor foarte slab productive şi a celor improprii pentru agricultură.

Pentru dezvoltarea pisciculturii, pentru mărirea eficienţei ei, Departamentul Gostat va lua, începînd din acest an, o serie de măsuri.

Dintre acestea enumerăm: La Nucet (Ploieşti) funcţionează deja o şcoală de maiştri piscicoli; vor fi amenajate pepiniere în regiunile cu G.A.S.-uri mari producătoare de peşte, se va extinde reţeaua de linii înguste pentru transportul peştelui şi al furajelor, vor fi înfiinţate 2—3 centre de selecţie pentru crapul de cultură şi se va trece la organizarea unui atelier pentru confecţionarea utilajului pescăresc. Crapul de cultură va fi hrănit suplimentar cu furaje granulate, utilizîndu-se în parte şroturile rezultate şi adausul de vitamine, calciu, antibiotice etc. Noul sistem de furajare va înlătura risipa care, în actualul sistem, ajunge şi chiar depăşeşte 30 la sută din furajele administrate. Ca urmare preţul de cost va fi tot mai mult redus. Pe terenurile cu fertilitate scăzută va fi cultivat lupinul care e un furaj bogat în albumină. Se va introduce popularea mixtă a iazurilor şi eleştelelor cu crap de diferite vîrste şi, în unele cazuri, cu alte specii valoroase de peşte ca şalău, lin, somn etc. Totodată se vor lua măsuri pentru combaterea mai energică a dăunătorilor, în special a păsărilor ihtiofage (răpitoare de peşte).

În anii ce urmează, gospodăriile de stat posesoare de bunuri piscicole vor trece la exploatarea mai completă a acestor bunuri. Ele vor valorifica vegetaţia acvatică a bunurilor piscicole, vor folosi apa pentru irigaţii, vor creşte raţe, gîşte şi animale de apă cu blană preţioasă etc. Se are în vedere, binînţeles, ca valorificarea complexă a bunurilor piscicole să nu dăuneze pisciculturii. De altfel, creşterea, de pildă, a circa 200 de raţe la ha într-un eleşteu în care nu se produce puiet, nu numai că nu dăunează peştelui, dar este chiar utilă pisciculturii, productivitatea naturală a eleşteului crescînd datorită guanului.

Măsurile ce vor fi luate în 1961 şi în anii următori vor permite Gostatului să ridice producţia de peşte şi, în acelaşi timp, să-i reducă costul. În anii ce urmează, în eleştele se vor obţine în jur de 1.500 kg de crap de cultură la ha cu un cost de producţie de circa 5 lei kilogramul.

Multe dintre măsurile preconizate să fie luate de Gostat pot fi aplicate şi de gospodăriile colective care posedă în proprietate sau în folosinţă bunuri piscicole. Aplicînd aceste măsuri, gospodăriile colective vor putea, la rîndu-le, să treacă la o piscicultură intensivă, să contribuie şi ele la creşterea producţiei de peşte în apele interioare ale ţării.

Ing. V. ARVINTE
Departamentul Gostat

Membrii gospodăriei agricole colective din Ceacu, regiunea Bucureşti, au dezvoltat în ultima vreme şi ferma de păsări. În fotografie: un îngrijitor dînd gîştelor raţia de dimineaţă.

Controlul stadiului de vegetaţie al grîului

La gospodăria agricolă de stat Moţăţei, raionul Calafat, grîul semănat astă toamnă se dezvoltă bine. Iată-i în fotografie pe tov. Aurel Cioană, directorul gospodăriei, ing. Gelu Dragomir, agronom şef şi pe Mihu Nicolae, organizatorul de partid controlînd stadiul de vegetaţie al grîului.

Foto: C. DUMITRU

Vînătorul de procente

Ion Despina din Cataloi, a intrat în gospodăria colectivă convins de faptul că aceasta îi va asigura o viaţă mai bună. Şi cînd s-a văzut el, Despina, dintr-o dată şeful fermei de vaci, el care în trecut îngrijise fără de nici un folos de cirezile bogătaşilor, nu s-a putut opri să nu izbească cu căciula-n podea în semn de mare şi adîncă mulţumire. „Hei frate Ioane, aici e de tine, şi-a zis. Ai venit la gospodărie să-ţi faci un trai mai bun, aşa e? Acum-s ai toate condiţiile. Burta pe treabă şi gata".

Şi s-a apucat Ion Despina de lucru. A început să-ngrijească vacile aşa cum afla el din cărţi că-i mai bine. Nutreţ la timp, apă la timp, muls la timp, ţesală, perie, curăţenie, toate ca la carte. Nu mai prididreau îngrijitorii şi mulgătorii ceilalţi să se ţină în pas cu el. Producţia de lapte creştea văzînd cu ochii. Mulţumit a fost, la început, şi Ion Despina. Dar de la o vreme i s-a părut că totuşi nu obţine destule zile-muncă. Vechea mentalitate de gospodar individual reînviase într-însul şi nu-i da pace. A început să ardă de dorinţa de a cîştiga cît mai mult. Cum, necum, cinstit, necinstit, principalul era să strîngă mai multe „procente". S-a gîndit că n-ar fi rău, dacă s-ar descotorosi de restul îngrijitorilor. Să rămînă singur. Să-i vie lui toate procentele. S-a dus deci la Gheorghe Gulă, preşedintele, şi i-a spus că socoteşte că el unul, dacă-l mai ajută şi nevasta, poate să-ngrijească şi să mulgă toate vacile. La fel i-a spus şi brigadierului zootehnic, Toda Stere. Văzînd în propunerea lui Despina o încercare de a veni în ajutorul celorlalte sectoare ale gospodăriei consiliul de conducere a fost de acord. În gospodărie se resimţea lipsa braţelor de muncă, aşa că cei trei oameni eliberaţi de sarcinile avute în sectorul zootehnic erau bineveniţi în sectorul vegetal. Şi a rămas Ion Despina singur. Îi venea greu nu-i vorbă, nu era glumă s-o scoată singur la capăt cu toate vacile, dar dragostea de procente nu-l mai slăbea. Şi-a adus nevasta să-l ajute, ba mai chema şi copiii şi treaba mergea. A început să fie privit ca un erou. Preşedintele îl lăuda, secretarul organizaţiei de bază, Toda Stere, care era şi brigadier zootehnic, se mîndrea cu el, îl da exemplu îngrijitorilor de oi şi păsări. Dar pe Despina nu-l interesau toate astea. Dacă se bucura de ceva, apoi se bucura că începuse să facă un foarte mare număr de zile-muncă. Dar pînă la urmă iarăşi l-a cuprins nemulţumirea. Nu s-a mai simţit împăcat cu sutele de zile-muncă. Vroia şi mai mult. Şi n-a mai putut răbda să pună problema pe ocolite. A spus-o pe şleau, în ianuarie anul acesta cînd s-a dus din nou la preşedinte:

— Uite ce e, mi s-a făcut o nedreptate.

— Ce fel de nedreptate?

— Stai să vezi. Începînd de anul ăsta aţi pus paznic de noapte la grajdul vacilor, aşa e?

— Şi ce, nu-i bine că l-am pus? Eu cred că-i o uşurare pentru dumneata.

— Dar nu despre asta-i vorbă. Vorba-i că gospodăria m-a înşelat cu 360 de zile-muncă. Cît m-a fost paznic de noapte se cheamă că eu am răspuns, chit că nu păzeam eu vacile. Aşa că faceţi bine şi-mi daţi zilele-muncă pe care le-ar fi primit paznicul. Degeaba a-ncercat preşedintele să-l facă să înţeleagă că ceea ce-i cere nu e legal, că paznicul primeşte zile-muncă şi că adunarea generală nu a hotărît să înfiinţeze postul dată şi că lui, care pretinde cel răspunsese de paza vacilor pe timpul nopţii nu i se poate da nimic de vreme ce nu păzise vacile. Ion Despina a ţinut-o tot pe-a lui. Şi fiindcă nu şi-a putut impune punctul de vedere, a părăsit sectorul zootehnic. A plecat fără să se uite înapoi, fără să se gîndească că lasă vacile, la care pretindea că ţine ca la ochii din cap, în seama nimănui. Dragostea lui pentru munca încredinţată şi pentru gospodărie fusese doar o goană după cît mai multe zile-muncă.

În locul lui Despina şi al familiei sale au fost trimişi la ferma de vaci trei oameni. Nu se pricepeau ei cît Despina dar oricum ceva tot făceau. Pe urmă, încetul cu încetul s-au deprins. Ce nu poate face omul cînd pune o fărîmă de dragoste! În vremea asta, Despina umbla pe la Tulcea să-şi caute „drepturile". Nu le-a găsit fiindcă dreptatea nu era de partea lui. După un timp, a venit din nou la preşedinte. A venit să-i spună că s-a răzgîndit, că nu mai pretinde cele 360 de zile-muncă şi că, începînd de a doua zi, va merge din nou la lucru.

— Da, mergi la brigada I-a de cîmp — i-a răspuns Gheorghe Gulă.

— La brigada de cîmp? s-a mirat Despina. Păi eu sînt specialist... la vaci. Mă gîndesc că nu le putem lăsa pe mîna oricui.

— La asta să te fi gîndit atuncea cînd le-ai părăsit. Acuma am găsit noi alţi oameni. N-or fi ei cine ştie ce specialişti, dar oricum, au mai multă dragoste de meserie decît dumneata. De altfel, au şi început să obţină rezultate mai bune decît cele pe care le-ai obţinut dumneata.

Şi a mers Ion Despina la brigada de cîmp. Îl copleşea faptul că trei oameni care nu se pricepuseră şi încă nici acum nu se pricepeau cît el să îngrijească animalele, se descurcau bine. O spunea producţia de lapte care creştea. Şi el care crezuse că-i de neînlocuit. Straşnică lecţie i s-a dat!

Vînătorul de procente, a învăţat din lecţia primită că în gospodăria colectivă nu e nimeni de neînlocuit. Cu sau fără Despina în sectorul taurin, gospodăria merge înainte. La mersul ei înainte, veghează o forţă pe care Ion Despina n-a bănuit-o şi n-a înţeles-o: forţa de monolit a colectivului.

NICULAE FĂTU

CIFRE ŞI FAPTE

Gospodăria colectivă din Cotul Văii

● *Datorită creşterii gradului de mecanizare a lucrărilor agricole şi a aplicării cu stricteţe a regulilor agrotehnice, gospodăria colectivă din Cotul Văii, raionul Negru Vodă, a obţinut an de an producţii tot mai mari. Anul trecut, de pildă, gospodăria a realizat 1.755 kg grîu, 3.980 kg porumb şi 1.600 kg floarea-soarelui la ha faţă de 1.120 kg, 2.018 kg şi respectiv 980 kg cît au fost producţiile la aceleaşi culturi în 1959.*

● *Din 1958 şi pînă în prezent, efectivele de animale ale gospodăriei au crescut cu 190 taurine din care 53 vaci, 177 porcine din care 38 scroafe şi 551 ovine. Azi gospodăria are 388 de taurine din care 100 vaci, 420 de porcine din care 100 scroafe şi 2154 ovine din care 1.715 oi-mame. Producţia de lapte pe cap de vacă furajată a sporit de la 1.400 litri în 1958 la 1.900 litri în 1960.*

● *Urmare firească a creşterii producţiilor, au sporit simţitor şi veniturile gospodăriei şi ale membrilor săi. Faţă de 1.719.640 lei cît a fost venitul bănesc al gospodăriei în 1958, în 1960 acesta s-a cifrat la 3.252.639 lei. Venitul bănesc adus de sectorul zootehnic a fost anul trecut mai mult decît dublul celui provenit din acest sector în 1958.*

● *In 1960 gospodăria a împărţit membrilor săi cîte 10 lei, 9,800 kg cereale, 0,850 kg legume, 0,189 litri vin şi ţuică etc. pentru fiecare zi-muncă. Familia colectivistului Bica Ştefan, bunăoară, a primit 3.856 kg grîu, 6.309 kg porumb, 144 kg fasole, 24 kg. brînză, 144 kg vin etc., precum şi 9.640 de lei, iar cea a lui Ciocorlan C. Ioan, 12.390 lei, 4.956 kg grîu, 4.965 kg porumb, 185 kg fasole, 30 kg brînză, 185 kg vin etc.*

● *Pentru 1961 gospodăria colectivă din Cotul Văii a contractat cu statul 539 tone grîu, 544 tone porumb, 181 tone floarea-soarelui, 144.000 litri lapte de vacă, 30.000 litri lapte de oaie, 5.000 kg lînă şi 57.000 kg de carne.*

Ing. IANCU TUDOR
corespondent

Realizări şi planuri de buni gospodari

Nu de mult, la sediul gospodăriei colective „Victoria" din comuna Ungureni, raionul Bacău, a avut loc adunarea generală a colectiviştilor pentru darea de seamă şi alegeri.

În darea de seamă, prezentată de tov. Mircea Bitcă, preşedintele gospodăriei, au fost scoase în evidenţă realizările obţinute în 1960. Rezultate bune s-au obţinut, mai cu seamă, în sectorul zootehnic, care anul trecut a crescut simţitor. Acest sector numără în prezent 55 de vaci, 300 de oi, 30 de scroafe etc. Colectiviştii, au realizat venituri importante. Astfel, colectivişti ca Gheorghe Birgu, Vasile Vrabie, Gheorghe Ancuţa şi alţii, au primit fiecare, anul trecut, bani şi produse în valoare de peste 16.000 lei. Tocmai de aceea, adunarea generală a colectiviştilor a aprobat cu căldură darea de seamă şi raportul comisiei de revizie. Pentru munca depusă, mulţi dintre membrii consiliului vechi au fost realeşi, iar tovarăşul Bitcă Mircea care s-a dovedit un bun conducător şi organizator al producţiei, a fost ales pentru a patra oară, preşedinte.

In adunarea generală, colectiviştii au hotărît, printre altele, să mărească şi mai mult sectorul zootehnic. Ei au stabilit ca gospodăria să mai cumpere 80 de vaci şi 200 de oi şi să construiască un grajd nou pentru 80 capete de vite mari.

ARBOREANU GHEORGHE
corespondent

In prag de primăvară

Intr-o gospodărie colectivă din Bărăgan

La gospodăria agricolă colectivă „9 Mai" din comuna Dragalina, raionul Călăraşi, se aflau zilele trecute, 80 de vizitatori, membri ai tinerei gospodării colective din comuna Vînătorii Mari, raionul Titu. Oaspeţii veniseră să înveţe din experienţa gospodăriei de aici cum se pot obţine recolte bogate, cum se pot ridica construcţii multe şi trainice cu cheltuieli puţine, cum se poate mări numărul animalelor şi dobîndi producţii bune în sectorul zootehnic.

Tov. Brînzaru Procopie, preşedintele gospodăriei colective din Dragalina le-a arătat colectiviştilor din Vînătorii Mari grajdurile, magaziile, pătulele.

Oaspeţii au fost informaţi că anul trecut gospodăria din Dragalina a obţinut aproape 1.900 kg grîu la ha pe 800 de ha, că a mărit ferma de vaci şi cea de porci, că fondul de bază al gospodăriei a ajuns la 3.500.000 lei.

Fireşte, au fost unii colectivişti din Vînătorii Mari care au întrebat şi cum se pregătesc gazdele pentru muncile agricole de primăvară.

Tov. Brînzaru Procopie, ca şi inginera gospodăriei tov. Stanciu Stana, au arătat că în ultimele două săptămîni consiliul gospodăriei a lucrat la reorganizarea brigăzilor potrivit cerinţelor noului plan de producţie.

In ce priveşte repararea utilajului agricol, colectiviştii i-au văzut la lucru pe tîmplarii care au şi pus la punct pînă acum 75 din cele 100 de căruţe ale gospodăriei — şi pe fierarii Florea Dumitrache şi Oprea Savu. Aceştia au terminat de reparat între altele toate cele 50 de pluguri pentru vie şi 80 de grape din cele 100 existente.

La magaziile de cereale, sub conducerea brigadierului Tudor Ştefan tocmai se făcea verificarea sacilor cu seminţe condiţionate. În ultimele săptămîni, colectiviştii Crăciun Dumitru, Aurică Simion şi Ioana Petrac, au condiţionat seminţele de mazăre, iarbă de Sudan, mei, borceag. De asemenea, s-au asigurat din timp seminţele necesare grădinii de legume care va ocupa 13 ha. Prin grija inginerei gospodăriei, au fost trimise probe de seminţe la laboratorul raional unde s-a făcut proba de germinaţie. Dulgherul Costică Florea a reparat la timp toate ramele necesare răsadniţei amenajate anul acesta pe 300 m.p.

Dar transportul îngrăşămintelor naturale?

La acest capitol oaspeţii n-au avut ce să vadă altceva în afară de platformele din apropierea grajdurilor, unde sînt circa 500 de tone de gunoi de grajd...

In primul rînd, trebuie să subliniem că această cantitate este cu totul insuficientă.

Se pune întrebarea: de unde ar putea gospodăria să asigure gunoiul de grajd necesar continuei fertilizări a solului, de vreme ce chiar în acest an sectorul zootehnic se va dezvolta la un nivel corespunzător mărimii unităţii? Din gospodăriile proprii ale celor 1.160 de familii de colectivişti, care posedă un mare număr de vaci, porci, păsări etc. Pînă în prezent, această problemă nu s-a pus cu toată răspunderea, dar nici acum nu e prea tîrziu a se iniţia o adevărată „campanie" pentru strîngerea tuturor cantităţilor de gunoi de grajd existente în ogrăzile colectiviştilor. Astfel gospodăria îşi va asigura importante rezerve de creştere a fertilităţii solului pentru continua sporire a producţiei cerealiere.

AL. RAICU

Pe marginea sesiunii de referate şi comunicări ştiinţifice a I. C. Z.

Ştiinţa cît mai aproape de producţie

De curînd, a avut loc la Institutul de cercetări zootehnice din Bucureşti, sesiunea anuală de referate şi comunicări ştiinţifice.

Cu acest prilej cercetătorii Institutului au prezentat 63 de referate şi comunicări ştiinţifice din diferite domenii ale zootehniei.

În domeniul alimentaţiei animalelor, de pildă, cercetările întreprinse au adus o contribuţie importantă la aprecierea valorii nutritive a diferitelor soiuri de porumb, la stabilirea de norme şi raţii furajere pentru bovine, la valorificarea diferitelor reziduri de la fabricarea zahărului, berei, spirtului şi vinului etc.

Unele rezultate remarcabile au fost obţinute şi în domeniul creşterii bovinelor. „Metodele folosite şi rezultatele obţinute pentru formarea unui nucleu de vaci roşii de lapte, cu o productivitate ridicată, şi adaptate condiţiilor de climă din Dobrogea", „Date preliminare privind influenţa termenului de gonire a juncincilor asupra producţiei de lapte", „Date experimentale asupra alăptării viţeilor cu cantităţi diferite de lapte", sînt numai cîteva dintre lucrările prezentate în acest domeniu.

Rezultate interesante au fost prezentate şi în domeniul creşterii porcilor. Bunăoară, lucrarea „Caracteristicile de bază ale liniilor şi familiilor la rasa Marele Alb importat din U.R.S.S. şi crescut în condiţiile ţării noastre", aduce o contribuţie însemnată la îmbunătăţirea liniilor existente şi formarea de noi linii la această rasă. Concluzii importante pentru practică, a adus şi lucrarea „Creşterea în grup a scroafelor cu purcei".

Numeroase şi interesante lucrări au prezentat şi cercetătorii care lucrează în sectorul creşterii ovinelor. Rezultatele obţinute în acest domeniu, privesc crearea unui tip de karakul negru în nordul Moldovei, aprecierea reproducătorilor după descendenţă la rasele Ţigaie şi Karakul, adaptarea oilor ţigăi de şes în zona muntoasă, şi de deal, influenţa hrănirii stimulative asupra producţiei de lînă şi a greutăţii corporale la tineretul ovin şi altele.

De asemenea, cercetătorii care lucrează în creşterea păsărilor şi la organizarea economiei creşterii animalelor au prezentat la recenta sesiune lucrări importante.

Discuţiile purtate pe marginea referatelor şi comunicărilor prezentate, la recenta sesiune au subliniat că lucrătorii Institutului de cercetări zootehnice au făcut un însemnat salt calitativ în munca lor. Cu toate aceste rezultate, în munca de cercetare zootehnică au existat şi unele deficienţe.

O lipsă importantă a fost aceea că cercetătorii Institutului de cercetări zootehnice au făcut prea puţin pentru introducerea noului în tehnica creşterii animalelor. Deseori rezultatele cercetărilor au stat multă vreme în etapa de verificare în loc să fie imediat introduse în producţie. În acest fel unităţile agricole socialiste au fost lipsite de avantajele pe care le-ar fi putut avea prin introducerea la vreme în producţie a metodelor avansate experimentate de specialiştii Institutului.

O altă deficienţă se referă la tematica de cercetare, care a cuprins un număr prea mare de lucrări, îngreunîndu-se astfel studierea complexă a celor mai importante probleme cerute de nevoile terenului.

Legînd cît mai strîns munca de cercetare ştiinţifică de sarcinile actuale izvorîte din documentele celui de-al III-lea Congres al P.M.R., şi militînd neobosit pentru introducerea noului în tehnica creşterii animalelor, cercetătorii Institutului vor putea contribui mai mult la dezvoltarea creşterii animalelor în unităţile agricole socialiste din ţara noastră şi la obţinerea unui belşug de produse agro-alimentare necesare aprovizionării populaţiei.

Cît mai judicioase măsuri tehnico-organizatorice în sectorul zootehnic

Sectorul socialist al agriculturii în plină dezvoltare participă an de an cu tot mai multe produse agro-alimentare la formarea fondului centralizat al statului. În anul 1960, de pildă, gospodăriile agricole de stat au livrat pe lîngă alte produse, cu peste 30.000 tone carne şi 600.000 hectolitri lapte mai mult decît în anul 1959.

În primele trei trimestre ale anului trecut, colectiviştii au vîndut statului pe lîngă alte produse de origină animală şi vegetală, de două ori mai multă carne şi lapte decît în anul 1959.

Ca urmare a îmbunătăţirii alimentaţiei animalelor şi aplicării întregului complex de măsuri tehnico-organizatorice, au crescut efectivele şi productivitatea acestora, atît în gospodăriile agricole de stat cît şi în cele colective. Astfel, în anul 1960, producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată în gospodăriile agricole de stat a depăşit cu circa 250 litri producţia anului 1959.

Printr-o bună îngrijire şi hrănire a animalelor şi prin aplicarea selecţiei la gospodăria agricolă de stat din Peştera, regiunea Dobrogea, s-a obţinut în medie, anul trecut cîte 4.013 litri lapte de la fiecare vacă furajată. Gospodăriile agricole colective din Bod, regiunea Braşov, Sîntana, regiunea Crişana şi altele, care au asigurat o bază furajeră corespunzătoare, au obţinut în anul trecut în medie cîte 2.500—3.000 litri lapte de la fiecare vacă, 3—4 kg lînă tunsă de la fiecare oaie şi au îngrăşat un număr important de porci. Aceste numai cîteva exemple ne arată cît de mari posibilităţi există pentru creşterea producţiei animale în unităţile agricole socialiste din ţara noastră.

În vederea realizării şi depăşirii prevederilor din planul de stat pe anul 1961, cu privire la asigurarea produselor animale pentru consumul populaţiei şi a materiei prime necesare industriei prelucrătoare, se impune ca în fiecare unitate agricolă socialistă să se aplice în creşterea animalelor cele mai potrivite măsuri şi acţiuni tehnice, organizatorice şi economice recomandate de Ministerul Agriculturii.

Sarcinile pentru sporirea efectivelor de animale şi creşterea productivităţii lor sînt complexe, şi cu putinţă de realizat în fiecare unitate agricolă socialistă.

In regiunea Dobrogea, bunăoară datorită colectivizării agriculturii, efectivele de animale (şi în special cele privind vacile de lapte) au crescut simţitor.

În ultimii trei ani, de pildă, numărul vacilor a sporit cu peste 30 la sută, producţia medie de lapte a vacilor — proprietate obştească — s-a dublat, iar densitatea la 100 de ha teren agricol a crescut de la 0,17 capete în 1957, la 4 capete în anul 1960.

Pentru realizarea efectivelor din prăsilă proprie şi a cumpărărilor de animale în gospodăriile agricole colective, organele zootehnice regionale, raionale şi de la comune au datoria să ţină seama de prevederile în vigoare referitoare la dezvoltarea creşterii animalelor şi reglementarea tăierilor la unele categorii de animale, — precum şi de cele care se referă la măsurile pentru dezvoltarea creşterii tineretului taurin în unităţile agricole socialiste.

În vederea sporirii efectivului de păsări şi obţinerea unor producţii mari de ouă şi carne de pasăre, incubaţia artificială trebuie astfel organizată încît în acest an să se asigure producerea a 20.000.000 pui şi boboci de o zi. În planul de măsuri tehnico-organizatorice se va prevedea capacitatea de incubaţie, seriile de incubaţie, numărul ouălor puse la incubat, procentul de ecloziune şi numărul puilor scoşi şi difuzaţi.

Organizînd în bune condiţii aprovizionarea cu ouă, şi întregul proces al incubaţiei, lucrătorii şi tehnicienii de la centrul avicol Blejoi, regiunea Ploieşti, au depăşit în 1960 planul la difuzarea puilor de o zi, cu 12 la sută, obţinînd un beneficiu de peste 400.000 lei.

În scopul înmulţirii efectivelor de animale şi îmbunătăţirii calităţii lor, este necesar a se da o atenţie deosebită reproducţiei animalelor, asigurîndu-se monta tuturor femelelor apte pentru prăsilă cu reproducători de rasă.

În acest an, va căpăta o mare extindere metoda însămînţării artificiale la animale, urmînd a se însămînţa 600.000 vaci şi 3.000.000 oi. În acest scop, se vor folosi numai tauri şi berbeci cu origină cunoscută şi cu productivitatea ascendenţilor corespunzătoare cerinţelor minime stabilite de Ministerul Agriculturii. În planurile de măsuri tehnico-organizatorice pe anul 1961, organele tehnice de specialitate trebuie să prevadă ca centrele şi subcentrele de însămînţări artificiale să cuprindă în raza lor de activitate întregul efectiv de vaci din sectorul de stat, cooperatist şi individual, în aşa fel ca de la fiecare taur să se însămînţeze în medie, anual cel puţin 1.000 vaci. În gospodăriile agricole colective care au cel puţin 300 oi proprietate obştească, trebuie să fie organizate în acest an staţiuni de însămînţări artificiale care vor deservi totodată şi oile membrilor colectivişti şi ale ţăranilor cu gospodării individuale din raza de activitate a punctului sau staţiunii de însămînţări artificiale.

Măsurile tehnice şi organizatorice în vederea aplicării selecţiei animalelor, trebuie să asigure controlul producţiilor la un număr sporit de animale, înlocuindu-se animalele reformate, cu producţii necorespunzătoare.

În planurile de măsuri tehnico-organizatorice o atenţie deosebită trebuie dată asigurării bazei furajere în funcţie de creşterea efectivelor şi a producţiei animale.

În gospodăriile colective este necesar a se asigura în acest an cel puţin cîte 10 tone de porumb siloz pe cap de vacă furajată, 5 tone de fiecare cap de tineret bovin şi cîte 0,5 tone de fiecare oaie şi scroafă. De asemenea, trebuie să se asigure cel puţin 4 tone nutreţ murat de fiecare vacă furajată din gospodăriile ţărăneşti.

Pentru aceasta, este necesar să se extindă cultura porumbului pentru siloz, căreia să i se aplice aceeaşi agrotehnică ca şi porumbului cultivat pentru boabe.

In scopul obţinerii de cantităţi mari de substanţe nutritive la ha şi mai ales de proteine se recomandă extinderea cultivării unor plante valoroase ca: lucernă, trifoi, sparcetă, ghizdei, iarbă de Sudan, borceag, sorg etc.

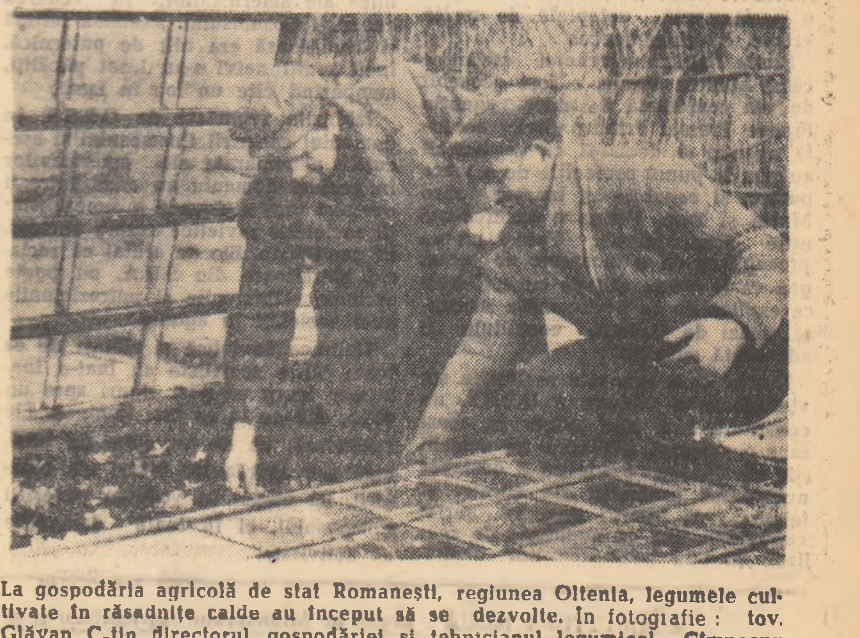
Pentru sporirea producţiei şi folosirea raţională a păşunilor şi fîneţelor naturale, în planul de măsuri tehnico-organizatorice se impune a fi incluse o serie de lucrări de îmbunătăţire a acestora, ca de exemplu: curăţirea vegetaţiei lemnoase nefolositoare, desecări, combaterea eroziunii, aplicarea de îngrăşăminte, regenerarea pajiştei, curăţiri de buruieni, grăpat, nivelat etc.

Pentru obţinerea unor cantităţi suplimentare de furaje este necesar să se prevadă în planul de măsuri cît mai multe culturi duble şi eventual triple.

În vederea apărării sănătăţii animalelor, planul de măsuri tehnico-organizatorice în sectorul sanitar-veterinar trebuie să cuprindă detailat acţiunile de depistare, prevenire şi combaterea bolilor infecto-contagioase şi parazitare la animale, cu specificarea responsabilităţilor. De asemenea, în planul de măsuri tehnico-organizatorice să se prevadă acţiunile întreprinse pentru cercetări ştiinţifice, aplicarea în practică a metodelor înaintate şi a tehnicii noi în creşterea animalelor, precum şi problemele legate de asigurarea şi pregătirea cadrelor.

Ing. TRAIAN ŞTEFĂNESCU
din Ministerul Agriculturii

In răsadniţă

La gospodăria agricolă de stat Romaneşti, regiunea Oltenia, legumele cultivate în răsadniţe calde au început să se dezvolte. În fotografie: tov. Glăvan C-tin directorul gospodăriei şi tehnicianul legumicol Cîmpeanu C-tin, controlînd starea de vegetaţie a salatei.

Foto: C. DUMITRU

Din Uniunea Sovietică

Agricultură înfloritoare în Kamciatka

V. ALEKSEEV
secretarul comitetului regional de partid din Kamciatka

In 1924 întreaga suprafaţă agricolă pe toată peninsula Kamciatka era doar de 15 hectare. Datorită grijii partidului comunist şi guvernului sovietic, sovhozurile, colhozurile, gospodăriile auxiliare şi-au extins din an în an tot mai mult suprafaţa agricolă, au sporit şeptelul şi au făcut să crească producţia de legume şi de produse animaliere.

In prezent, în Kamciatka sînt 22 sovhozuri, 20 colhozuri agricole şi peste 20 piscicole. In 1960, suprafaţa agricolă pentru toate categoriile de gospodării, însuma cifra de 17 mii hectare; numărul vitelor mari, cornute, se ridica la peste 25 mii, reni — aproape 150 mii capete şi tot atîtea păsări. Numai în ultimii ani, au fost asanate în colhozuri şi sovhozuri bălţi şi au fost defrişate păduri pe o suprafaţă de peste 12 mii hectare.

Agrotehnicienii noştri au învăţat să înlăture greutăţi serioase, legate de condiţiile climaterice grele, îngheţuri timpurii toamna şi îngheţuri tîrzii primăvara, perioade prea scurte fără ger, abundenţa de precipitaţii în perioada strînsului recoltelor, ierni reci îndelungate. Astfel, brigada Eroului Muncii Socialiste, Zinaida Ivanovna, din sovhozul Nacikînscki, raionul Elisoeski, în cursul ultimilor patru ani, a obţinut o recoltă de cartofi între 14.000 şi 18.000 kg. şi o recoltă de varză între 25.000 şi 30.000 kg. la hectar. Echipele lui K. I. Boiciukova şi M. F. Slobodcikova din sovhozul Koreakski, acelaşi raion, au ajuns renumite datorită recoltelor bogate de varză. Ele obţin anual între 50.000—70.000 kg. de varză la hectar. Cultivatorii de legume din sovhozul Milkonski, N. G. Plotnikova, K. K. Krupenina, A. A. Tolman şi M. F. Veligura din sovhozul Kozîrevsk, aplicînd metoda călirii seminţelor, obţin pe ogoare cîte 10.000—14.000 kg. roşii la hectar.

Deşi suprafeţele însămînţate nu sînt prea mari, cultivatorii de legume din regiune asigură în general aprovizionarea populaţiei din peninsulă cu cartofi şi legume. In ultimii trei ani, în Kamciatka n-a fost adusă din altă regiune nici o tonă de cartofi şi varză. In regiunea noastră sînt aduse din alte regiuni numai produsele cărora le place căldura — ceapă, castraveţi şi roşii.

In anul 1959 au fost obţinuţi, în medie, cîte 101 kg. cartofi marfă pentru fiecare locuitor, iar legume cîte 43 kilograme. In anul 1960, cu toate condiţiile climaterice nefavorabile, în colhozuri şi sovhozuri a fost obţinută o recoltă bună de cartofi şi legume.

In colhozurile, sovhozurile şi gospodăriile auxiliare din Kamciatka se măreşte în fiecare an şeptelul de vite cornute mari, porci, reni, iar creşterea păsărilor este reorganizată.

Faţă de anul 1953, producţia de lapte a crescut în 1960, în Kamciatka de 2,6 ori. Cantitatea de lapte muls de la o vacă în 1960 a fost de circa 2.640 litri.

Crescătorii de păsări de la sovhozul de păsări Elizovsk au obţinut, în cursul anului 1960 de la fiecare găină ouătoare cîte 119 ouă, iar crescătoarea de păsări P. I. Melnikova cîte 132 ouă. Crescătoarea de păsări Teteriuk din colhozul „Udarnicul", raionul Karaghinsk a obţinut cîte 149 ouă de la fiecare găină ouătoare.

In ultimii doi ani, a crescut substanţial şeptelul de reni pe peninsulă. In anul 1960, au fost bine efectuate lucrările legate de fătatul renilor. De la fiecare grup de 100 reni, au fost obţinuţi 84 viţei.

În anul acesta, în oraşul Petropavlonsk a fost construită o uzină de produse lactate, care aprovizionează oraşele cu lapte pasteurizat, chefir şi alte produse lactate.

Recent, organele regionale de partid şi de stat au studiat sub toate aspectele problemele dezvoltării viitoare a agriculturii în Kamciatka. Ele au luat măsuri practice suplimentare în domeniul sporirii substanţiale a producţiei. In anii 1961—1965, suprafaţa agricolă va creşte faţă de 1960, de două ori şi ceva.

Pentru a putea aproviziona populaţia regiunii cu legume care au nevoie de căldură, în primul rînd cu castraveţi şi roşii, se prevede o mare extindere a construcţiilor de sere, folosind numeroase izvoare fierbinţi din Kamciatka. In cursul viitorilor 5 ani, se vor construi cel puţin 90 mii metri pătraţi de sere. Incă în cursul anului 1960, a fost dată în folosinţă o seră cu o suprafaţă de 1.000 metri pătraţi pe izvoarele fierbinţi din Nacikinsk. In 1961, se va termina construirea unei sere asemănătoare pe izvoarele fierbinţi din satul Paratunka.

Un mare combinat de sere, cu o suprafaţă de aproape 15 mii metri pătraţi, se va construi în valea rîului Nalicevo, care se află în apropierea reşedinţei de regiune Petropavlonsk.

Concomitent vor fi sporite numărul şi productivitatea animalelor.

Toate acestea împreună cu alte măsuri vor permite să se rezolve problema aprovizionării oamenilor muncii cu produse agricole, provenite din regiunea respectivă.

De ce le este frică colonialiştilor n-au să scape

Orice om cinstit a primit cu indignare şi revoltă ştirea că Patrice Lumumba, şeful guvernului legal al Republicii Congo ar fi fost împuşcat în urma pretinsei evadări a acestuia. Ştirea „evadării" a lansat-o agentul colonialiştilor, Chombe, pentru a pregăti terenul unui comunicat referitor la împuşcarea lui „în timpul evadării".

Recurgînd la această nouă tîlhărie, colonialiştii şi cozile lor de topor, speră să-şi menţină dominaţia în Congo — să jefuiască ţara şi să exploateze poporul congolez. Colonialiştilor nu le-a fost pe plac că guvernul condus de Lumumba s-a orientat spre întărirea independenţei naţionale, spre lichidarea oricărui amestec străin în treburile Republicii Congo. De aici furia colonialiştilor şi unirea lor împotriva lui Patrice Lumumba. Chombe s-a cocoţat „preşedinte" al Katangăi şi a separat cea mai bogată provincie de Congo. In faţa acestei situaţii, guvernul Lumumba a fost nevoit să ceară ajutor Consiliului de Securitate. Astfel, în Congo au fost trimise trupe O.N.U., dar acestea, la indicaţiile secretarului general, Hammarskjoeld, n-au respectat hotărîrile Consiliului de Securitate şi au sprijinit acapararea puterii de către călăul Mobutu ale cărui bande, plătite de ambasada S.U.A. la Leopoldville, au întronat în ţară un regim de teroare şi violenţă. Cu ajutorul trădătorilor poporului congolez, colonialiştii au început răfuiala cu Patrice Lumumba. Şeful guvernului legal al Republicii Congo, împreună cu o parte din colaboratorii săi au fost arestaţi, maltrataţi cu cruzime şi aruncaţi în închisoarea din Thysville, apoi în temniţele lui Chombe, în Katanga.

Chiar întemniţat fiind, Patrice Lumumba a fost pentru colonialişti şi cozile lor de topor, un mare pericol. De aceea, ei au uneltit cum să scape de el şi au pus în circulaţie zvonul cum că Lumumba a evadat, ca să „justifice" asasinarea lui. Trădătorul şi călăul Chombe s-a grăbit să anunţe acum cîteva zile „evadarea" lui Lumumba şi a promis o recompensă de 6.000 dolari pentru prinderea lui Patrice Lumumba şi cîte 1.000 de dolari pentru prinderea lui Mpolo şi Okito (colaboratorii lui Lumumba).

In legătură cu ştirile despre soarta şefului guvernului legal al Congo-ului şi a colaboratorilor săi, ziarul „Sunday Tribune" din Uniunea Sud-Africană scrie că la Elisabethville circulă ştiri potrivit cărora premierul Patrice Lumumba a fost împuşcat, iar cadavrul ars. Ingrijorîndu-se ca întotdeauna de soarta şefului guvernului legal al Republicii Congo şi a poporului congolez, reprezentanţa permanentă a U.R.S.S. la O.N.U. a dat la 11 februarie un comunicat în care se spune, printre altele, că a cerut la 10 februarie secretarului general al O.N.U. ca acesta să verifice neîntîrziat ştirile cu privire la soarta lui Lumumba şi a colaboratorilor săi şi să prezinte grabnic membrilor Consiliului de Securitate informaţiile corespunzătoare. De asemenea, comunicatul reprezentanţei permanente a U.R.S.S. la O.N.U. subliniază că Consiliul de Securitate este obligat să-şi facă datoria şi să lichideze orice încercări ale colonialiştilor de a-şi menţine dominaţia în Congo, asigurînd pacea, integritatea teritorială şi independenţa acestei tinere Republici africane.

NOTĂ

RASIŞTII DIN S.U.A. DIN NOU LA LUCRU

Ziarele au adus zilele trecute o nouă ştire care arată cu cîtă furie bîntuie rasismul în S.U.A., ţara despre care propaganda imperialistă scrie deseori că este locul unde domnesc „cele mai depline libertăţi". Ştirea este din Atalanta (statul Georgia) şi poartă data de 12 ianuarie 1961. Iată pe scurt despre ce este vorba:

Studenţii Hamilton Holmes, de 19 ani, şi Charlaine Hunter de 18 ani, ambii cetăţeni americani „bucurîndu-se de toate drepturile constituţionale", dar avînd culoarea pielei neagră, au fost admişi miercuri la Universitatea din Georgia. Aceasta, în baza hotărîrii Curţii Supreme a S.U.A., care a respins cererea guvernatorului Vandiuer de a amîna înscrierea celor doi studenţi la Universitate. Studenţii au fost însă expulzaţi din şcoală în aceeaşi zi, printr-o decizie a rectorului, ca urmare a manifestaţiilor organizate în interiorul Universităţii de 150 de studenţi rasişti.

Universitatea numără însă 7.000 de studenţi. Totuşi... mister Joseph William, rectorul, a declarat că retrage dreptul la învăţătură celor doi studenţi pentru „securitatea lor personală". După cum se vede 150 de huligani contează mai mult decît aproape 7.000 de studenţi.

In timpul manifestaţiei rasiste desfăşurată sub ochii îngăduitori ai autorităţilor, huliganii au aruncat cu pietre, urlînd pe toate vocile: „Afară cu negrii".

Dacă pe lîngă toate acestea adăugăm şi atitudinea huliganică faţă chiar de reprezentanţii diplomatici ai ţărilor din Africa, ne putem face o idee precisă nu numai despre falsa lor „democraţie" dar şi de ipocrizia oficialităţilor americane care nu vor să recunoască adevărul ce sare în ochi.

ANTON ALEXE

De la plugul de lemn la sute de mii de cai putere

(Urmare din pag. 1)

agriculturii, industria noastră socialistă a îmbunătăţit neîncetat producţia de tractoare, maşini şi utilaje agricole, atît în ceea ce priveşte numărul sortimentelor de maşini cît şi calitatea lor. Noile tractoare şi maşini agricole răspund mai bine cerinţelor de lucru a diferitelor zone de producţie şi contribuie într-o măsură tot mai însemnată la creşterea productivităţii muncii în agricultură. Agricultura noastră dispune acum de un tractor modern pe pneuri, cu o mare universalitate de folosire, cu o viteză mare de deplasare şi uşurinţă de manevrare.

Progrese însemnate s-au realizat în ultimii ani şi în dotarea agriculturii cu maşini agricole moderne. Plugurile purtate cu scormonitor pentru afînarea solului, livrate în 1960 agriculturii, au permis adîncirea arăturilor potrivit cerinţelor agrotehnice specifice fiecărui teren. Noile semănători de cereale au o mare universalitate de folosire şi o mare siguranţă în exploatare, semănînd cerealele păioase separat sau concomitent cu semănatul la suprafaţă al seminţelor mici de lucernă, trifoi etc.

Se mai pot da numeroase exemple de maşini moderne care au contribuit la creşterea însemnată a productivităţii muncii în agricultură şi la reducerea costului lucrărilor agricole.

Paralel cu dotarea agriculturii cu maşini agricole moderne, s-a îmbunătăţit continuu şi exploatarea lor. În anul 1960 mecanizatorii din staţiunile de maşini şi tractoare au executat în medie un volum de 440 de hantri pe tractor convenţional, adică cu peste 90 la sută mai mult decît în 1955. Totodată creşte tot mai mult calificarea cadrelor de mecanizatori. Dacă în 1955 era considerat fruntaş un tractorist care executa anual 500—600 hantri, acum sînt S.M.T.-uri întregi ca Chirnogeni, regiunea Dobrogea, Viziru, regiunea Galaţi şi altele care au realizat în medie cîte 800—900 hantri de fiecare tractor.

Făcînd bilanţul marilor realizări obţinute în domeniul mecanizării agriculturii, oamenii muncii de pe ogoare au în faţa lor un tablou însufleţitor al perspectivelor luminoase pe care le deschide înfăptuirea Directivelor Congresului al III-lea al partidului. Volumul investiţiilor statului în tractoare, maşini şi utilaje agricole în perioada 1960—1965 va fi de 1,8 ori mai mare decît în perioada celor 6 ani precedenţi.

In anii următori agricultura va primi noi tipuri de tractoare şi maşini agricole perfecţionate, care vor permite extinderea mecanizării în toate ramurile agriculturii şi vor aduce o contribuţie însemnată la sporirea producţiei agricole, la creşterea productivităţii muncii în agricultura socialistă.

Apele Tisei în Pusta Hortobágy

Impetuoasa Tisa îşi începe goana spre Dunăre din regiunea Transcarpatică Sovietică, de pe povîrnişul celui mai înalt munte al Ucrainei. Acest rîu — al doilea ca mărime din Ungaria — este năzuros, plin de capricii. În timpul ploilor torenţiale sau în zilele cînd se topesc zăpezile în Carpaţi, Tisa îşi părăseşte albia, inundă cîmpiile şi pricinuieşte mari pagube oamenilor. Cu cîteva decenii în urmă, în timpul unor inundaţii Tisa a distrus oraşul Seghedin.

Valea Tisei suferă de prisos de apă, în timp ce pusta Hortobágy din apropiere este vlăguită din lipsă de apă. Locuitorii satelor din împrejurimi au încercat nu o dată să îmblînzească Tisa şi să îndrepte apele ei spre această pustă. O astfel de încercare a fost întreprinsă în secolul trecut. Rîul a fost stăvilit în 110 locuri iar albia lui a fost scurtată cu 480 km. Dar sistemul primitiv de irigare alimenta cu apă doar o mică porţiune de teren.

Adevărata îmblînzire a Tisei a început abia după eliberarea Ungariei de către Armata Sovietică. Chiar în primul deceniu al puterii populare pustei sterile i-au fost smulse cîteva zeci de mii de hectare de pămînt. În apropiere de Tiszalok, în nord-estul Ungariei s-au aprins luminile unui vast şantier. La construirea nodului hidraulic au lucrat mii de muncitori.

Pe Tisa s-a ridicat un puternic baraj de beton armat. El a stăvilit cursul rîului şi a format un imens lac de acumulare. De aici, pe un canal de derivaţie apele Tisei au pornit spre pusta Hortobágy. Alături de baraj s-a ridicat hidrocentrala Tiszalok, care a început să dea curent electric uzinelor şi fabricilor, staţiunilor de maşini şi tractoare, gospodăriilor agricole de stat şi cooperativelor agricole de producţie. Tot aici s-a construit şi o ecluză. Înainte Tisa era navigabilă numai pînă la Szolnok. Ecluza a deschis însă drumul navelor pînă la Zagony, o localitate de la frontiera ungaro-sovietică.

La construirea barajului s-au turnat aproximativ 100.000 mc. de beton, s-au efectuat 4 milioane mc. de lucrări de pămînt. După terminarea construcţiei hidrocentrala va produce 200 milioane kWh de energie electrică.

Canalul principal de est care porneşte de la lacul de acumulare Tiszalok trece pe o distanţă de aproximativ 100 km prin regiuni secetoase. Constructorii lui, au excavat aproximativ 9 milioane metri cubi de pămînt. De la canalul principal apa Tisei ajunge în pustă prin sute de canale mici irigînd zeci de mii de iugăre. Canalul alimentează cu apă pămînturile din apropierea a 22 oraşe şi sate, 95 gospodării de stat şi cooperative agricole de producţie. Pe noua magistrală domneşte o mare animaţie. Navele care-i brăzdează apele transportă cereale, legume şi fructe din noua recoltă.

Apa sosită în pusta Hortobágy a permis gospodăriilor de stat de aici să obţină recolte constante de cereale, să creeze păşuni întinse, să dezvolte rapid creşterea animalelor. Pe locuri odinioară în paragină a luat fiinţă cel mai mare sistem de lacuri cu peşte din Ungaria, cu o suprafaţă de 4.000 ha. La fiecare doi-trei ani, apa din aceste lacuri este pompată în alte locuri, iar pe albia lor secată se obţin recolte bogate de porumb, soia, sorg şi alte culturi agricole.

O dată cu apariţia apei în pusta Hortobágy ţăranii au început să cultive aici şi orez. Suprafaţa plantaţiilor de orez a şi depăşit 5.000 ha.

Canalul de vest, în curs de construcţie, va iriga cu apele Tisei alte mii de hectare de pămînt, va permite să se creeze în locurile pustii de astăzi, livezi şi grădini. Canalul va avea lungimea de 70 km şi lăţimea de 30 m.

În sistemul general de irigaţie vor fi incluse şi lacurile de acumulare de dincolo de Tisa. Construirea lor se va realiza în viitorul apropiat. Aceste lacuri vor ocupa o suprafaţă de 20.000 iugăre şi vor permite să se acumuleze peste 160.000.000 mc. de apă. Acest sistem va permite irigarea a milioane de iugăre de pămînt.

În pusta Hortobágy iau fiinţă noi aşezări, apar fîşiile albastre ale canalelor, se întinde covorul verde al semănăturilor. Toate schimbările intervenite aici în ultimii ani reflectă tabloul general al marilor schimbări înfăptuite de puterea populară în Ungaria.

Cultura bumbacului în Republica Democrată Vietnam

O dată cu restabilirea păcii, în 1954, problema dezvoltării culturii bumbacului a devenit o preocupare permanentă a Republicii Democrate Vietnam. Populaţia avea nevoie de îmbrăcăminte ieftină şi rezistentă.

În timpul ocupaţiei coloniale, întreaga Indochină avea nevoie de 22.000 tone de bumbac şi articole de bumbac. Dar ea nu producea decît 2.000 tone bumbac brut, fiind nevoită să importe diferenţa. Cifrele sînt destul de grăitoare în această privinţă: 1.238 tone de fire şi 8.947 tone de ţesături au fost, de pildă, importate în anul 1939.

Preţurile mari, specula şi exploatarea deşănţată a colonialiştilor francezi ca şi starea de sărăcie a populaţiei au făcut ca pe cap de locuitor să revină abia 1 kg de bumbac consumat pe an.

Apoi, exploatarea înteţindu-se, a început să scadă şi cifra de 1 kg, dovedind mizeria întregului popor flămînd şi dezbrăcat.

Cu totul altfel se prezintă situaţia după instaurarea regimului democrat în Vietnam. Deşi în Vietnamul de Nord condiţiile prielnice culturii bumbacului sînt mult mai puţin favorabile decît în Vietnamul de Sud, datorită perseverenţei şi a grijii regimului din R.D. Vietnam pentru condiţiile de trai ale poporului, rezultatele sînt cît se poate de favorabile.

Volumul consumului de ţesături, de exemplu, a crescut de la 3,52 m. pe cap de locuitor, cît era în 1955, la 5,50 m. în 1960.

Consumatorii devenind mai exigenţi, s-a îmbunătăţit mult şi calitatea ţesăturilor. Numai fabrica de textile de bumbac din Nam Dinh care lucrează cu 1.000 noi războaie de ţesut, a produs în 1959, circa 43,3 milioane ţesături, adică dublul producţiei pe întreaga Indochină colonială din 1939. Peste 12.000 oameni lucrează în această fabrică uriaşă.

Paralel cu creşterea consumului ţesăturilor de bumbac şi ca un rezultat al bunăstării poporului din Republica Democrată Vietnam a crescut şi producţia de mătase.

A. ALEXE

Drumul spre stele a fost deschis

U.R.S.S. a lansat o rachetă cosmică în direcţia planetei Venus

(Urmare din pag. 1)

distanţă de 126.300 km. depărtare de suprafaţa Pămîntului.

Noua izbîndă a ştiinţei şi tehnicii sovietice, cea mai înaintată ştiinţă din toate ţările de pe Pămînt, a stîrnit o îndreptăţită admiraţie din partea întregii omeniri şi un viu interes din partea tuturor. Un purtător de cuvînt al observatorului astronomic de la Jodrell Bank — Anglia, a declarat că efortul sovietic de a lansa o rachetă spre planeta Venus constituie o „realizare ştiinţifică impresionantă". Bernard Lovell, directorul aceluiaşi observator, a declarat la rîndul său: „Sovieticii realizează o performanţă aşteptată de multă vreme. Le urez succes".

Ştirea lansării rachetei sovietice către planeta Venus a fost deosebit de viu comentată de către agenţia France Presse. Printre altele, această agenţie a declarat că „sovieticii au pus la punct proiectile de o mare putere, şi capabile să lanseze spre Marte şi spre Venus o încărcătură utilă considerabilă. Totuşi nu se presupunea că o încercare de acest gen va fi făcută atît de curînd, ceea ce explică de ce performanţa realizată astăzi de U.R.S.S. constituie o adevărată surpriză".

Pentru cine cunoaşte realitatea sovietică, noua izbîndă a U.R.S.S. nu constituie însă nici măcar în acest sens o surpriză. Milioane de oameni ştiu că Uniunea Sovietică a dezlegat numeroase probleme ale ştiinţei şi tehnicii; că lucruri care în ţările capitaliste sînt cu neputinţă de realizat, în ţara constructorilor comunismului sînt de mult puse în practică.

Dovedind o seriozitate matură, o capacitate superioară tuturor oamenilor de ştiinţă din ţările capitaliste, oamenii de ştiinţă sovietici nu numai că merg cu pas sigur spre realizarea celor mai îndrăzneţe planuri, dar le este complet străină orice înclinaţie spre aventură şi popularizare ieftină, care caracterizează pe cei din ţările capitaliste.

Ne amintim că acum cîţiva ani, în timp ce oamenii sovietici munceau cu sîrguinţă şi realizau lansarea primului proiectil în Cosmos, presa occidentală era plină de tot felul de ştiri privitoare la succesele „formidabile" ale americanilor, în vederea cuceririi Cosmosului. Reclama ieftină şi lăudăroasă era atît de puternică, încît mulţi naivi s-au lăsat păcăliţi, cumpărînd cîte un loc în Lună.

Izbînzile repurtate de U.R.S.S. în domeniul cuceririi Cosmosului şi eşecurile nenumărate ale americanilor în acelaşi domeniu au adus întregii omeniri încă o dovadă a superiorităţii societăţii sovietice asupra societăţii capitaliste. Ele au arătat că reclama sforăitoare din S.U.A. nu poate ascunde slăbiciunile şi putreziciunile unei societăţi în agonie.

Uniunea Sovietică şi alături de ea toate ţările socialiste au luat-o înainte şi merg cu paşi siguri spre un viitor din ce în ce mai luminos. Ele realizează, an de an, lună de lună, cele mai îndrăzneţe visuri ale omenirii, nu numai în vederea cuceririi Cosmosului, ci în toate domeniile de activitate.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"